

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

22. september 2022*

Indhold

I.	Retsforskrifter	4
A.	De finansielle bestemmelser fra 2002	4
1.	Finansforordningen af 2002.....	4
2.	Gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen af 2002.....	5
B.	De finansielle bestemmelser fra 2012	6
1.	Finansforordningen af 2012.....	6
2.	Den delegerede finansforordning af 2012	7
C.	De finansielle bestemmelser fra 2018	7
II.	Sagernes baggrund	8
A.	Appellanten	8
B.	Den forudgående administrative procedure	8
1.	Afgørelsen af 7. november 2013	8
2.	Afgørelsen af 16. december 2014.....	9
3.	Afgørelsen af 8. maj 2015	10
C.	Forudgående retsafgørelser	10
1.	Dommen i sag T-29/15	10
2.	Dommen i sag T-381/15	11
3.	Dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P	11

* Processprog: fransk.

4. Kendelsen i sag C-183/17 P-INT	13
D. Sagerne i første instans	13
1. Sag T-381/15 RENV	13
2. Sag T-645/19	15
III. Parternes påstande og retsforhandlingerne for Domstolen	16
A. Parternes påstande	16
B. Retsforhandlingerne for Domstolen	16
IV. Om appellerne	17
A. Om sagernes genstand og søgsmålsinteresse	17
1. Parternes argumentation	17
2. Domstolens bemærkninger	18
B. Om appellen i sag C-619/20 P	20
1. Det første anbringende	20
a) Parternes argumentation	20
b) Domstolens bemærkninger	21
2. Det andet anbringende	24
a) Parternes argumentation	24
b) Domstolens bemærkninger	24
C. Om appellen i sag C-620/20 P	25
1. Det første anbringende	25
a) Parternes argumenter	25
b) Domstolens bemærkninger	27
1) Det første klagepunkt om tilsidesættelse af princippet om retskraft	27
2) Det andet og det fjerde klagepunkt om, at der forelå en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012	28
3) Det tredje klagepunkt om tilsidesættelse af pligten til at udvise omhu	30
2. Det andet anbringende	33

a) Parternes argumentation	33
b) Domstolens bemærkninger	34
V. Om søgsmålet i sag T-381/15 RENV	35
A. Om den videre behandling af sagen	35
B. Hvorvidt der foreligger en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af den pligt til at udvise omhu, som i det foreliggende tilfælde påhviler Kommissionen	36
C. Om de påberåbte skader og årsagsforbindelsen med den konstaterede tilsidesættelse	36
VI. Sagsomkostninger	38

»Appel – udviklingssamarbejde – gennemførelse af Unionens budget under indirekte forvaltning ved en international organisation – afgørelse om ikke længere at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til en enhed på grund af tvivl om dens status som international organisation – annullationssøgsmål – opfyldelse af en dom om annullation – retskraft – forpligtelser og beføjelser for ophavsmanden til den annullerede retsakt – forberedende retsakt – formaliteten – erstatningspåstand – retsregel, som har til formål at tillægge borgerne rettigheder – Unionens finansforordninger – forpligtelse til at udvise omhu – eksistensen af en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af denne forpligtelse – konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde – ikke-økonomisk skade – passende og tilstrækkelig erstatning ved annullation af den ulovlige retsakt – økonomisk skade – sagen ikke moden til påkendelse – hjemvisning af sagen til Retten«

I de forenede sager C-619/20 P og C-620/20 P,

angående to appeller i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 19. november 2020,

International Management Group (IMG), Bruxelles (Belgien), ved advokats J.-Y. de Cara og L. Levi,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Europa-Kommissionen ved J. Baquero Cruz og J. Norris, som befuldmægtigede,

sagsøgt i første instans,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A. Prechal, og dommerne J. Passer (refererende dommer), F. Biltgen, N. Wahl og M.L. Arastey Sahún,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sag C-619/20 P skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i sag C-620/20 P i retsmødet den 3. marts 2022,

afsagt følgende

Dom

- 1 Med appellen i sag C-619/20 P har International Management Group (herefter »IMG«) nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets kendelse af 9. september 2020, IMG mod Kommissionen (T-645/19, ikke trykt i Sml., herefter »den appellerede kendelse«, EU:T:2020:388), hvorved Retten afviste IMG's søgsmål med påstand dels om annullation af Europa-Kommissionens skrivelse af 18. juli 2019, hvorved IMG blev anmodet om at fremlægge visse dokumenter i forbindelse med opfyldelsen af dom af 31. januar 2019, International Management Group mod Kommissionen (C-183/17 P og C-184/17 P, herefter »dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P«, EU:C:2019:78), dels om erstatning for de skader, der er forvoldt ved denne skrivelse og de afgørelser, som er blevet annulleret ved denne dom.
- 2 Med appellen i sag C-620/20 P har IMG nedlagt påstand om ophævelse af Rettens dom af 9. september 2020, IMG mod Kommissionen (T-381/15 RENV, herefter »den appellerede dom«, EU:T:2020:406), hvorved Retten frifandt Kommissionen i det af IMG anlagte søgsmål med påstand om erstatning for den skade, der er forvoldt ved Kommissionens afgørelse i skrivelsen af 8. maj 2015 om ikke at indgå nye delegationsaftaler om indirekte forvaltning, »indtil der er absolut sikkerhed med hensyn til [dennes] status som international organisation [...]«.

I. Retsforskrifter

A. De finansielle bestemmelser fra 2002

1. Finansforordningen af 2002

- 3 Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT 2002, L 248, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 af 13. december 2006 (EUT 2006, L 390, s. 1) (herefter »finansforordningen af 2002«), blev med virkning fra den 1. januar 2013 ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af forordning nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1) (herefter »finansforordningen af 2012«). Artikel 212,

litra a), i finansforordningen af 2012 bestemte imidlertid bl.a., at artikel 53 og 53d i finansforordningen af 2002 fortsat skulle finde anvendelse på alle forpligtelser indgået frem til den 31. december 2013.

4 Artikel 53 i finansforordningen af 2002 fastsatte:

»Kommissionen gennemfører i henhold til bestemmelserne i artikel 53a-53d budgettet på en af følgende måder:

a) centralt

b) ved delt eller decentral forvaltning

c) ved fælles forvaltning sammen med internationale organisationer«.

5 Denne forordnings artikel 53d havde bl.a. følgende ordlyd:

»1. Når Kommissionen gennemfører budgettet ved fælles forvaltning, overdrages visse gennemførelsesopgaver til internationale organisationer [...]

[...]

2. Individuelle aftaler, der indgås med internationale organisationer om finansieringen, skal indeholde detaljerede bestemmelser om gennemførelsen af de opgaver, den pågældende internationale organisation har fået pålagt.

[...]«

2. Gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen af 2002

6 Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1605/2002 (EFT 2002, L 357, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 478/2007 af 23. april 2007 (EUT 2007, L 111, s. 13) (herefter »gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen af 2002« og, sammen med finansforordningen af 2002, »de finansielle bestemmelser fra 2002«), blev med virkning fra den 1. januar 2013 ophævet ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 966/2012 (EUT 2012, L 362, s. 1) (herefter »den delegerede finansforordning af 2012« og, sammen med finansforordningen af 2012, »de finansielle bestemmelser fra 2012«).

7 Artikel 43 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen af 2002 med overskriften »Fælles forvaltning« indeholdt bl.a. et stk. 2, der bestemte følgende:

»De internationale organisationer i henhold til [...] artikel 53d [i finansforordningen af 2002] er:

a) internationale offentligretlige organisationer, der er oprettet ved mellemstatslige aftaler, og særagenter, oprettet af sådanne organisationer

[...]«

B. De finansielle bestemmelser fra 2012

1. Finansforordningen af 2012

- 8 Finansforordningen af 2012 trådte i kraft den 27. oktober 2012 i overensstemmelse med denne forordnings artikel 214, stk. 1. Den fandt i medfør af denne artikels stk. 2 anvendelse fra den 1. januar 2013, uden at dette berørte de specifikke anvendelsesdatoer, der var fastsat i samme stykke, for visse bestemmelser i forordningen.
- 9 Blandt disse bestemmelser figurerede denne forordnings artikel 58 med overskriften »Metoder til gennemførelse af budgettet«, der kun fandt anvendelse på forpligtelser indgået fra og med den 1. januar 2014, og som indeholdt et stk. 1 med følgende affattelse:
- »Kommissionen gennemfører budgettet på følgende måder:
- a) direkte (»direkte forvaltning«) af dens tjenestegrene [...]
 - b) ved delt forvaltning med medlemsstaterne (»delt forvaltning«) eller
 - c) indirekte (»indirekte forvaltning«), [...] ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:
 - [...]
 - ii) internationale organisationer og deres organer
- [...]«
- 10 Hvad angår den nævnte forordnings artikel 84-86 fandt disse bestemmelser anvendelse fra og med den 1. januar 2013.
- 11 Samme forordnings artikel 84, der havde overskriften »Finansieringsafgørelse«, bestemte følgende:
- »1. Enhver udgift omfatter indgåelse af en forpligtelse, fastsættelse af udgiften, anvisning til betaling og betaling.
2. Bortset fra de tilfælde, hvor bevillinger kan anvendes uden en basisretsakt, [...] skal der forud for indgåelsen af en udgiftsforpligtelse foreligge en finansieringsafgørelse vedtaget af institutionen eller de myndigheder, som institutionen har delegeret beføjelser til.
3. Den i stk. 2 omhandlede finansieringsafgørelse indeholder det tilsigtede mål, de forventede resultater, gennemførelsesmetoden og dens samlede beløb. Den indeholder endvidere en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, og en angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen.
- I tilfælde af indirekte forvaltning skal finansieringsoversigten ligeledes anføre den enhed eller person, som er bemyndiget i henhold til artikel 58, stk. 1, litra c), de kriterier, der blev anvendt til at vælge enheden eller personen, og de opgaver, som denne enhed eller person har fået overdraget.
- [...]«

- 12 Artikel 85 i finansforordningen af 2012 med overskriften »Forpligtelsestyper« bestemte følgende i stk. 1, første og andet afsnit:

»En budgetmæssig forpligtelse består i at afsætte de bevillinger, der er nødvendige for gennemførelsen af senere betalinger til indfrielse af retlige forpligtelser.

En retlig forpligtelse er den handling, hvorved den anvisningsberettigede indgår eller fastlægger en forpligtelse, der medfører udgifter.«

- 13 Denne forordnings artikel 86, der havde overskriften »Regler vedrørende forpligtelser«, fastsatte i stk. 1:

»I forbindelse med enhver foranstaltning med udgiftsvirkning for budgettet indgår den ansvarlige anvisningsberettigede en budgetmæssig forpligtelse, før vedkommende indgår en retlig forpligtelse over for tredjemand [...]«

2. Den delegerede finansforordning af 2012

- 14 Artikel 43 i den delegerede finansforordning af 2012 med overskriften »Specifikke bestemmelser om indirekte forvaltning med internationale organisationer [...]« bestemte i stk. 1:

»De internationale organisationer, der er omhandlet i [...] artikel 58, stk. 1, litra c), nr. ii), [i finansforordningen af 2012,] er:

- a) internationale offentligretlige organisationer, der er oprettet ved mellemstatslige aftaler, og særagenturer, som disse har oprettet

[...]«

C. De finansielle bestemmelser fra 2018

- 15 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1, herefter »finansforordningen af 2018«) trådte i kraft den 2. august 2018 og finder anvendelse fra denne dato, uden at dette berører de specifikke anvendelsesbestemmelser, der er fastsat for visse af forordningens bestemmelser.

- 16 Denne forordnings artikel 62 med overskriften »Metoder til budgetgennemførelse« fastsætter i stk. 1, første afsnit:

»Kommissionen gennemfører budgettet på en af følgende måder:

- a) direkte (»direkte forvaltning«) [...]

- b) ved delt forvaltning med medlemsstaterne (»delt forvaltning«) [...]

c) indirekte (»indirekte forvaltning«) som fastsat i artikel 125-149 og 154-159, hvis dette foreskrives i basisretsakten eller i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 58, stk. 2, litra a)-d), ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

[...]

ii) internationale organisationer eller deres agenturer, jf. artikel 156

[...]«

17 Den nævnte forordnings artikel 156 med overskriften »Indirekte forvaltning med internationale organisationer« har følgende ordlyd:

»1. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. ii), gennemføre budgettet indirekte med internationale offentligretlige organisationer, der er oprettet ved internationale aftaler (»internationale organisationer«), og med særagenturer, som sådanne organisationer har oprettet. Sådanne aftaler skal fremsendes til Kommissionen som led i den vurdering, som Kommissionen foretager i overensstemmelse med artikel 154, stk. 3.

[...]

4. Gennemfører internationale organisationer midler ved indirekte forvaltning, finder de aftaler om verificering, der er indgået med disse, anvendelse.«

II. Sagernes baggrund

A. Appellanten

18 Som det fremgår af den appellerede doms præmis 1, blev IMG ifølge sine vedtægter etableret den 25. november 1994 som international organisation med navnet »International Management Group – Infrastructure for Bosnia and Herzegovina« (Den Internationale Styringsgruppe – Infrastruktur i Bosnien-Hercegovina) med hjemsted i Beograd (Serbien) med det formål at give de stater, der deltager i genopbygningen af Bosnien-Hercegovina, mulighed for med henblik herpå at råde over en særlig enhed. Siden da har IMG gradvist udvidet sit aktivitetsområde, og den 13. juni 2012 indgik denne en hjemstedsaftale med Kongeriget Belgien.

B. Den forudgående administrative procedure

19 Den forudgående administrative procedure, der ligger til grund for de foreliggende sager, således som den er fremstillet i præmis 17-28 i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, kan i det væsentlige sammenfattes som følger.

1. Afgørelsen af 7. november 2013

20 Kommissionen vedtog den 7. november 2013 gennemførelsesafgørelse C(2013) 7682 final vedrørende det årlige handlingsprogram for 2013 for Myanmar/Burma, der finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget (herefter »afgørelsen af 7. november 2013«), på grundlag af artikel 84 i finansforordningen af 2012.

- 21 Det var i denne afgørelses artikel 1 fastsat, at handlingsprogrammet for 2013 for Myanmar/Burma således som præciseret i bilag 1 og 2 til afgørelsen kunne godkendes.
- 22 Den nævnte afgørelses artikel 3 bestemte, at budgetgennemførelsesopgaver ved fælles forvaltning kunne overdrages til de enheder, der var anført i bilag 1 og 2 til afgørelsen, under forudsætning af, at der blev indgået en delegationsaftale.
- 23 Bilag 2 til samme afgørelse indeholdt en beskrivelse af den anden foranstaltning, der udgjorde handlingsprogrammet for 2013 for Myanmar/Burma. Det fremgik i det væsentlige af afsnit 5 og 8 i dette bilag, at denne foranstaltning bestod af et udviklingsprogram for handel, hvis omkostninger, der blev anslået til 10 mio. EUR, skulle finansieres af Den Europæiske Union, og hvis gennemførelse skulle ske ved fælles forvaltning med IMG. Punkt 8.3.1 i det nævnte bilag indeholdt en præsentation af IMG som en international organisation, der allerede var etableret i Myanmar/Burma og knyttet til gennemførelsen af de projekter, der finansieres af EU i denne stat.

2. Afgørelsen af 16. december 2014

- 24 Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) underrettede den 17. februar 2014 Kommissionen om, at kontoret havde indledt en undersøgelse af IMG's status.
- 25 Den 24. februar 2014 fremsendte Kommissionens generalsekretær denne oplysning til denne institutions generaldirektør for internationalt samarbejde og udvikling og henledte opmærksomheden på muligheden for at træffe forebyggende foranstaltninger på grundlag af artikel 7, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT 2013, L 248, s. 1).
- 26 Den 26. februar 2014 traf denne generaldirektør forebyggende foranstaltninger på grundlag af denne bestemmelse og begrundede disse foranstaltninger med, at OLAF's indledende analyse havde vist, at der herskede tvivl om IMG's status. Disse forebyggende foranstaltninger bestod i det væsentlige i midlertidigt at forbyde dels indgåelse af enhver ny delegationsaftale med IMG i form af indirekte forvaltning af EU-budgettet på grundlag af finansforordningen af 2012, dels en forlængelse af enhver delegationsaftale, der allerede var indgået med IMG i form af fælles forvaltning af EU-budgettet på grundlag af finansforordningen af 2002.
- 27 Den 25. april 2014 fremsendte generaldirektøren for internationalt samarbejde og udvikling en skrivelse til IMG (herefter »skrivelsen af 25. april 2014«), hvori generaldirektøren underrettede denne organisation om tre nye forhold i Kommissionens sagsakter vedrørende for det første den omstændighed, at fem EU-medlemsstater, som IMG havde præsenteret som værende sine medlemmer, ikke anså sig for at være medlem af IMG, for det andet den omstændighed, at generalsekretæren for De Forenede Nationer (FN) havde anført, at IMG ikke udgjorde et særligt FN-agentur, og for det tredje den omstændighed, at der var usikkerhed om beføjelserne for de personer, der havde repræsenteret visse stater, der var til stede ved undertegnelsen af stiftelsesdokumentet for IMG. Den samme generaldirektør angav ligeledes, at han i betragtning af den tvivl, som disse forhold havde rejst vedrørende IMG's status, havde givet sine tjenestegrene instruks om – i forhold til IMG – midlertidigt at suspendere anvendelsen af de procedurer, der er indført ved de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012 med henblik på at give Kommissionen mulighed for at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til internationale organisationer inden for rammerne af indirekte eller fælles forvaltning af EU-budgettet.

- 28 Den 15. december 2014 modtog Kommissionen den rapport, som OLAF havde udarbejdet efter afslutningen af sin undersøgelse (herefter »OLAF's rapport«), der var ledsaget af en række henstillinger. I denne rapport fandt OLAF i det væsentlige, at IMG ikke udgjorde en international organisation som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, og OLAF anbefalede Kommissionen at pålægge IMG sanktioner samt at tilbagesøge de beløb, som IMG havde modtaget i egenskab af international organisation.
- 29 Den 16. december 2014 vedtog Kommissionen gennemførelsesafgørelse C(2014) 9787 final på grundlag af artikel 84 i finansforordningen af 2012 (herefter »afgørelsen af 16. december 2014«). I henhold til denne afgørelses artikel 1 blev bilag 2 til afgørelsen af 7. november 2013 erstattet af et nyt bilag, hvis afsnit 1 og 4.3 i det væsentlige bestemte, at gennemførelsen af det udviklingsprogram for handel, der var fastsat i sidstnævnte afgørelse, skulle sikres ved indirekte forvaltning af en anden enhed end IMG.

3. Afgørelsen af 8. maj 2015

- 30 Kommissionens Juridiske Tjeneste udarbejdede den 16. januar 2015 et notat med overskriften »Juridisk analyse af [OLAF's rapport] i undersøgelsen [...] vedrørende [IMG]«.
- 31 Den 8. maj 2015 tilsendte Kommissionen IMG en skrivelse med det formål at underrette denne om, hvorledes den agtede at følge op på OLAF's rapport. Kommissionen anførte navnlig, at den – samtidig med, at den undlod at efterkomme størstedelen af henstillingerne i denne rapport, som den ikke havde fremsendt til IMG – bl.a. havde besluttet, at dens tjenestegrene ikke ville indgå nogen ny delegationsaftale med IMG i henhold til de bestemmelser, der giver mulighed for at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til internationale organisationer i form af indirekte forvaltning af EU-budgettet, »indtil der [var] absolut vished om IMG's status som international organisation« (herefter »afgørelsen af 8. maj 2015«).

C. Forudgående retsafgørelser

1. Dommen i sag T-29/15

- 32 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 21. januar 2015 anlagde IMG sag med påstand om annullation af afgørelsen af 16. december 2014.
- 33 Kommissionen fremsatte en formalitetsindsigelse mod dette søgsmål støttet på, at afgørelsen af 16. december 2014 ikke kunne anfægtes, da den dels var uden bindende retsvirkninger, dels var af rent bekræftende karakter i forhold til den skrivelse af 25. april 2014, hvormed IMG var blevet underrettet om de forebyggende foranstaltninger af 26. februar 2014.
- 34 Ved kendelse af 30. juni 2015 henskød Retten denne indsigelse til afgørelse i forbindelse med sagens realitet.
- 35 Ved dom af 2. februar 2017, International Management Group mod Kommissionen (T-29/15, ikke trykt i Sml., herefter »dommen i sag T-29/15«, EU:T:2017:56), forkastede Retten det af IMG anlagte søgsmål. I denne doms præmis 28-78 fandt Retten, at den af Kommissionen rejste formalitetsindsigelse var ugrundet, eftersom afgørelsen af 16. december 2014 havde haft bindende retsvirkninger, idet den definitivt havde frataget IMG muligheden for at indgå den

delegationsaftale, som den vedrørte, og eftersom denne afgørelse ikke var af rent bekræftende karakter i forhold til skrivelsen af 25. april 2014. I den nævnte doms præmis 79-169 og 174 forkastede Retten imidlertid IMG's syv anbringender og frifandt følgelig Kommissionen.

2. Dommen i sag T-381/15

- 36 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 14. juli 2015 anlagde IMG sag med påstand om annullation af afgørelsen af 8. maj 2015 og om erstatning for de skader, der blev forvoldt ved denne afgørelse.
- 37 Kommissionen fremsatte en formalitetsindsigelse mod dette søgsmål støttet på, at afgørelsen af 8. maj 2015 ikke kunne anfægtes bl.a. som følge af, at den ikke havde bindende retsvirkninger.
- 38 Ved kendelse af 29. januar 2016 henskød Retten denne indsigelse til afgørelse i forbindelse med sagens realitet.
- 39 Ved dom af 2. februar 2017, IMG mod Kommissionen (T-381/15, ikke trykt i Sml., herefter »dommen i sag T-381/15«, EU:T:2017:57), fastslog Retten, at det ikke var fornødent at træffe afgørelse om en del af det af IMG anlagte søgsmål, idet den i øvrigt frifandt Kommissionen.
- 40 I den pågældende doms præmis 41-53 og 75 fandt Retten først, at afgørelsen af 8. maj 2015 havde haft bindende retsvirkninger, idet den havde frataget IMG muligheden for at få overdraget nye budgetgennemførelsesopgaver efter den metode med indirekte forvaltning ved en international organisation, der er fastsat i artikel 58, stk. 1, i finansforordningen af 2012, hvilket indebar, at IMG's annullationssøgsmål skulle antages til realitetsbehandling. I den nævnte doms præmis 76-160 forkastede Retten derefter IMG's otte anbringender og frifandt følgelig Kommissionen. I denne henseende fastslog Retten i det væsentlige bl.a., at selv om afgørelsen af 8. maj 2015 ikke var tilstrækkelig præcist og detaljeret begrundet, skulle den forstås og efterprøves i lyset af de tre faktiske og retlige omstændigheder, der er opregnet i denne doms præmis 27, og som Kommissionen havde gjort IMG bekendt med som begrundelse for, at den nærede tvivl om, hvorvidt denne enhed havde status som international organisation. Endelig forkastede Retten i samme doms præmis 170-173 IMG's erstatningspåstand.

3. Dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P

- 41 Ved to appeller iværksat den 11. april 2017 nedlagde IMG påstand om, at Domstolen skulle ophæve dommene i sagerne T-29/15 og T-381/15 og træffe endelig afgørelse i tvisterne ved at annullere afgørelserne af 16. december 2014 og af 8. maj 2015 samt påstand om, at Unionen skulle tilpligtes at betale erstatning for de skader, der var forvoldt ved den anden af disse afgørelser.
- 42 Kommissionen nedlagde påstand om frifindelse i det hele og iværksatte to kontraappeller, hvorved den i det væsentlige nedlagde påstand om, at Domstolen skulle ophæve dommene i sagerne T-29/15 og T-381/15, for så vidt som Kommissionens formalitetsindsigelser derved var blevet forkastet, og træffe endelig afgørelse i tvisterne ved at afvise søgsmålene.
- 43 Ved dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P forkastede Domstolen i første række Kommissionens to kontraappeller med den begrundelse, at Retten ikke havde begået nogen af de retlige fejl, som denne institution havde gjort gældende, idet Domstolen fastslog, at IMG's to

søgsmål kunne antages til realitetsbehandling, for så vidt som de vedrørte retsakter, der havde til formål at have retligt bindende virkninger, som kunne påvirke IMG's interesser gennem en væsentlig ændring af dennes retsstilling.

- 44 Domstolen fastslog således i præmis 55-60 i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, at afgørelsen af 16. december 2014 udgjorde en finansieringsafgørelse, der var vedtaget på grundlag af artikel 84 i finansforordningen af 2012, og som havde til formål at ændre en tidligere afgørelse med henblik på at overdrage en budgetgennemførelsesopgave, der tidligere var overdraget til IMG, til en tredjepart. Den bemærkede ligeledes, at denne finansieringsafgørelse bevirkede, at IMG mistede den retlige egenskab af enhed, der var ansvarlig for denne budgetgennemførelsesopgave, og at den følgelig fratog den berørte enhver mulighed for senere at indgå en delegationsaftale herom med Unionen, der kunne antage form af en retlig forpligtelse som omhandlet i denne forordnings artikel 85 og 86.
- 45 Domstolen fastslog endvidere i den nævnte doms præmis 61-63, at afgørelsen af 8. maj 2015 forbød indgåelse af enhver anden delegationsaftale i form af en indirekte forvaltning af EU-budgettet med IMG, »indtil der [var] absolut vished om [dennes] status som international organisation«, at den derved fratog den berørte enhver reel mulighed for at få tildelt budgetgennemførelsesopgaver i denne egenskab, og at det af retspraksis fremgik, at denne virkning skulle anses for at være en bindende retsvirkning af den nævnte afgørelse, således som Retten med føje havde fastslået.
- 46 I anden række tiltrådte Domstolen i samme doms præmis 84-97 de to appelanbringender, hvorved IMG kritiserede Retten for at have fastslået, at Kommissionen ikke havde begået en retlig fejl og anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at begrunde afgørelserne af 16. december 2014 og af 8. maj 2015 med, at der forelå tvivl om, hvorvidt IMG havde status som international organisation som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012.
- 47 I denne henseende fastslog Domstolen, at Retten havde begået en retlig fejl, idet den havde begrænset sig til at udtale, at de argumenter og det bevismateriale, som IMG havde fremført, ikke satte spørgsmålstegn ved Kommissionens tvivl om IMG's status som international organisation i stedet for at efterprøve lovligheden af afgørelserne af 16. december 2014 og af 8. maj 2015 i lyset af begrebet »international organisation« som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, som i denne henseende henviser til »internationale offentligretlige organisationer, der er oprettet ved mellemstatslige aftaler«.
- 48 I denne sammenhæng bemærkede Domstolen bl.a., at ingen af de tre forhold, der er nævnt i denne doms præmis 27, lovligt kunne give anledning til tvivl om IMG's status som international organisation, for så vidt som de kun vedrørte en henvisning til fem stater, som ifølge IMG var eller havde været medlemmer heraf, og til beføjelserne for de personer, der havde repræsenteret disse stater ved undertegnelsen af IMG's stiftelsesdokument, og ikke samtlige IMG's medlemsstater eller dennes egen status.
- 49 I tredje række og afslutningsvis fastslog Domstolen endelig i præmis 98-106 i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P for det første, at konstateringen af, at Retten havde begået retlige fejl, indebar, at dommene i sagerne T-29/15 og T-381/15 skulle ophæves i deres helhed, for det andet, at de to sager var modne til påkendelse, for så vidt som IMG havde nedlagt påstand om annullation af afgørelserne af 16. december 2014 og af 8. maj 2015, for det tredje, at disse to afgørelser var ulovlige på samme måde som dommene i sagerne T-29/15 og T-381/15, således at

de også skulle annulleres i deres helhed, og for det fjerde, at påstanden om erstatning for de af IMG forvoldte skader ved afgørelse af 8. maj 2015 derimod ikke var moden til påkendelse og derfor skulle hjemvises til Retten.

4. Kendelsen i sag C-183/17 P-INT

- 50 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 10. januar 2020 anmodede IMG Domstolen om at fortolke punkt 1-3 i konklusionen i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, sammenholdt med denne doms præmis 91-105, således, at Kommissionen ikke med føje kunne opretholde tvivl om, at IMG havde status som international organisation som omhandlet i Unionens finansielle bestemmelser.
- 51 Ved kendelse af 9. juni 2020, International Management Group mod Kommissionen (C-183/17 P-INT, herefter »kendelsen i sag C-183/17 P-INT«, EU:C:2020:507), afviste Domstolen denne anmodning om fortolkning, for så vidt som den vedrørte et forhold, der ikke var taget stilling til i den nævnte dom. I denne kendelses præmis 22 og 23 anførte Domstolen i det væsentlige navnlig, at selv om den på grundlag af en række forhold, der ikke kunne begrunde tvivl, havde konstateret, at den tvivl, som Kommissionen havde givet udtryk for med hensyn til IMG's status som international organisation, var uberettiget, havde den på ingen måde taget stilling, om det på grundlag af en analyse, der ikke var behæftet med en retlig fejl, og under hensyntagen til alle relevante faktiske og retlige omstændigheder, skulle anses for udelukket, at IMG havde en sådan status.

D. Sagerne i første instans

1. Sag T-381/15 RENV

- 52 Efter afsigelsen af dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P opfordrede Retten parterne til at fremsætte skriftlige bemærkninger, inden den stillede dem spørgsmål til skriftlig besvarelse, som de besvarede inden for de herfor fastsatte frister. Parterne afgav endvidere mundtlige indlæg for Retten i et retsmøde, der blev afholdt den 12. marts 2020.
- 53 Ved den appellerede dom frifandt Retten Kommissionen for den erstatningspåstand, der er omhandlet i denne doms præmis 49.
- 54 For det første fandt Retten i den appellerede doms præmis 49-68 i det væsentlige, at denne påstand, således som IMG havde præciseret denne i sine skriftlige bemærkninger efter, at Domstolen havde besluttet delvist at hjemvise sagen til Retten, skulle afvises, for så vidt som den havde til formål at opnå erstatning for en række skader, som enten gik videre end dem, der var anført i stævningen, eller som efter deres art afveg fra disse skader. Navnlig afviste Retten de led af den nævnte påstand, hvorved IMG ønskede at opnå erstatning in natura gennem udstedelsen af et handlepåbud eller en offentlig erklæring og med tillæg af morarenter for forskellige økonomiske skader, som IMG hævdede at have lidt som følge af afgørelsen af 8. maj 2015. Retten afviste endvidere det led, hvorved IMG ønskede at opnå erstatning for en ikke-økonomisk skade, der var opgjort til 10 mio. EUR og ikke længere til en symbolsk erstatning på 1 EUR, således som det var tilfældet i denne stævning.

- 55 Erstatningspåstanden blev derimod antaget til realitetsbehandling, for så vidt som den vedrørte visse økonomiske skader og den ikke-økonomiske skade, som IMG havde nedlagt påstand om erstatning for i den nævnte stævning.
- 56 For det andet fandt Retten i den appellerede doms præmis 75-93 i det væsentlige, at selv om afgørelsen af 8. maj 2015 var behæftet med en ulovlighed af de grunde, som Domstolen havde anført i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, havde den ikke tilsidesat nogen retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder.
- 57 I denne henseende forkastede Retten i den appellerede doms præmis 76-88 IMG's argumentation om, at bestemmelserne i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, i strid med hvilke denne afgørelse var blevet truffet, skulle fortolkes i lyset af visse folkeretlige regler vedrørende begrebet »international organisation«, som fremgik af disse bestemmelser, således, at de havde til formål at tillægge de enheder, som Kommissionen anerkendte som internationale organisationer som omhandlet i de nævnte bestemmelser, ret til at forblive anerkendt som sådanne.
- 58 Tilsvarende forkastede Retten i den appellerede doms præmis 89-93 IMG's argumentation om, at den ulovlighed, som afgørelsen af 8. maj 2015 var behæftet med, som fastslået af Domstolen i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, skulle kvalificeres som tilsidesættelse af en retsregel, der fulgte af princippet om god forvaltning, og som havde til formål at tillægge borgerne rettigheder, nemlig forpligtelsen for Kommissionen til omhyggeligt og upartisk at undersøge IMG's situation og dennes eventuelle status som international organisation i forhold til de relevante bestemmelser i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012.
- 59 For at nå til denne konklusion baserede Retten sig på tre betragtninger. Indledningsvis bemærkede Retten, at det følger af fast retspraksis, at princippet om god forvaltning, der nu er fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), ikke i sig selv tillægger private rettigheder, medmindre det er et udtryk for særlige rettigheder, såsom retten for en borger til at kræve, at Unionens administration behandler deres sager uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist. Dernæst bemærkede Retten, at det fremgik af de retlige vurderinger, der blev foretaget i den appellerede dom, at Kommissionen med føje havde kunnet tvivle på, om IMG havde status som international organisation i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, således at denne institution ikke med føje kunne kritiseres for ikke at indgå nye delegationsaftaler om indirekte forvaltning med denne enhed. Endelig anførte Retten, at IMG ud over dette argument ikke havde godtgjort, hvorledes den ulovlighed, som foranledigede Domstolen til at annullere afgørelsen af 8. maj 2015, udgjorde en tilsidesættelse af Kommissionens forpligtelse til at foretage en upartisk undersøgelse af IMG's situation i lyset af alle relevante oplysninger.
- 60 For det tredje og sidste fastslog Retten i den appellerede doms præmis 94-97 i det væsentlige, at den tilsidesættelse af de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, som IMG havde påberåbt sig, under alle omstændigheder ikke forekom at være tilstrækkeligt kvalificeret, idet den berørte part ikke havde godtgjort, at Kommissionen ikke havde noget skøn med henblik på at gennemføre disse bestemmelser.
- 61 På grundlag af disse præmisser fastslog Retten i den appellerede doms præmis 98-101, at IMG's erstatningspåstand skulle forkastes i sin helhed.

2. Sag T-645/19

- 62 Sideløbende med retsforhandlingerne i sag T-381/15 RENV udvekslede Kommissionen og IMG en korrespondance om opfyldelsen af dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P. Det fremgår af denne korrespondance, at Kommissionen oprindeligt var af den opfattelse, at annullationen af afgørelserne af 16. december 2014 og af 8. maj 2015 var støttet på den manglende begrundelse af disse afgørelser, mens IMG var af den opfattelse, at en annullation heraf reelt havde til følge, at Kommissionen blev forpligtet til at anerkende IMG's status som international organisation som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012.
- 63 I forbindelse med denne korrespondance fremsendte Kommissionen den 18. juli 2019 en skrivelse til IMG, der gengav den appellerede kendelses præmis 31, som ikke er blevet anfægtet for Domstolen, idet denne skrivelse indeholdt følgende beskrivelse:
- »Ved skrivelse af 18. juli 2019 [...] anførte Kommissionen først, at Domstolen i dommen i sagerne [C-183/17 P og C-184/17 P] ikke havde konkluderet, [at IMG] var en international organisation, hvilket indebærer, at opfyldelsen af den nævnte dom ikke krævede en »automatisk anerkendelse af IMG som international organisation, men en revurdering af IMG's retlige status i lyset af de foreliggende oplysninger og de gældende finansielle regler«. Dernæst gentog Kommissionen sin opfordring til [IMG] om at fremlægge de dokumenter, der er nævnt i skrivelsen af 6. maj 2019 [...], og præciserede, at den i tilfælde af, at [IMG] ikke ville efterkomme denne opfordring, ville henvende sig direkte til de stater, som IMG anså for at være dens medlemmer [...]. Endelig bekræftede Kommissionen på ny, at vurderingen af [IMG's] status som international organisation var et spørgsmål, der gik forud for opfyldelsen af dommen i sagerne [C-183/17 P og C-184/17 P], også for så vidt som denne havde annulleret afgørelsen af 16. december 2014.«
- 64 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 26. september 2019 anlagde IMG sag med påstand om annullation af skrivelsen af 18. juli 2019 med den begrundelse, at Kommissionen ikke med føje kunne foretage en ny vurdering af IMG's status som international organisation og heller ikke henvende sig til dennes medlemmer for at indhente oplysninger om dem. IMG nedlagde desuden påstand om erstatning for det første for den ikke-økonomiske skade, som denne skrivelse havde forvoldt IMG, for det andet for forskellige økonomiske skader, der, selv om de havde deres udspring i afgørelsen af 8. maj 2015, blev opretholdt med den nævnte skrivelse, og for det tredje for de skader, som IMG havde lidt som følge af afgørelsen af 16. december 2014, men kun for så vidt som de ligeledes var blevet opretholdt ved samme skrivelse.
- 65 Ved den appellerede kendelse afviste Retten søgsmålet. Hvad angår påstanden om annullation af skrivelsen af 18. juli 2019 fandt Retten i kendelsens præmis 45-76, at denne påstand ikke kunne antages til realitetsbehandling, i det væsentlige med den begrundelse, at denne skrivelse udgjorde en forberedende foranstaltning til den afgørelse, som Kommissionen var forpligtet til at træffe for at opfylde dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P.
- 66 Hvad angår påstanden om erstatning for den skade, der var forvoldt ved skrivelsen af 18. juli 2019, fandt Retten, at det var åbenbart, at den måtte afvises af tre grunde, der for det første vedrørte den tætte forbindelse mellem den af IMG påberåbte ikke-økonomiske skade og påstanden om annullation af den nævnte skrivelse, der i sig selv ikke kunne antages til realitetsbehandling (den appellerede kendelses præmis 80 og 81), for det andet den omstændighed, at der forelå en situation med litispændens vedrørende forhold, som forbandt visse af de økonomiske skader, som IMG havde påberåbt sig, med den økonomiske skade, der var genstand for sag T-381/15 RENV

(denne kendelses præmis 82-85), og for det tredje den mangel på klarhed og præcision, der kendetegnede IMG's skriftlige indlæg, med hensyn til de andre økonomiske skader, for hvilke der var nedlagt påstand om erstatning (den nævnte kendelses præmis 86-93).

III. Parternes påstande og retsforhandlingerne for Domstolen

A. Parternes påstande

- 67 Med appelskriftet i sag C-619/20 P har IMG nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede kendelse ophæves.
 - Sag T-645/19 hjemvises til Retten.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med både sagen i første instans og appelsagen.
- 68 Med appelskriftet i sag C-620/20 P har IMG nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves.
 - Der træffes endelig afgørelse i sagen, idet Unionen tilpligtes at betale erstatning for de skader, der er forvoldt ved afgørelsen af 8. maj 2015.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med både sagen i første instans og appelsagen.
- 69 I hver enkelt sag har Kommissionen nedlagt påstand om, at appellen forkastes, og at IMG tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

B. Retsforhandlingerne for Domstolen

- 70 Den 16. juni 2021, dvs. efter afslutningen af retsforhandlingernes skriftlige del i hver af de to foreliggende sager, meddelte Kommissionen Domstolen, at den ved skrivelse af 8. juni 2021 (herefter »skrivelsen af 8. juni 2021«) til IMG havde fremsendt den endelige vurdering vedrørende dennes status, som Kommissionen havde foretaget med henblik på at opfylde dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P. Kommissionen præciserede, at det fulgte af denne vurdering, der var indeholdt i et dokument med overskriften »Endelig vurdering af [IMG's] retlige status med henblik på dennes berettigelse til at udøve indirekte forvaltning«, at IMG ikke kunne anses for en international organisation som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002, 2012 og 2018, og at den derfor ikke kunne få overdraget budgetgennemførelsesopgaver som en sådan. Kommissionen anførte ligeledes i det væsentlige, at den nævnte vurdering skulle anses for at have tilbagevirkende kraft fra og med afgørelserne af 16. december 2014 og af 8. maj 2015, således at den for så vidt angår henholdsvis sag C-619/20 P og sag C-620/20 P havde eller kunne have den virkning, at sagen var blevet uden genstand, eller at IMG havde mistet sin søgsmålsinteresse.

- 71 Som svar på et spørgsmål fra Domstolen har Kommissionen anført, at den ved at henvise til denne oplysning i hver af disse sager havde til hensigt at fremsætte et nyt anbringende som omhandlet i artikel 127, stk. 1, i Domstolens procesreglement, der i henhold til dette reglements artikel 190, stk. 1, finder anvendelse på appelsager.
- 72 I henhold til den nævnte forordnings artikel 127, stk. 2, fik IMG en frist til at tage stilling til denne argumentation fra Kommissionens side, hvilket den gjorde inden for fristen.

IV. Om appellerne

- 73 Henset til sammenhængen mellem de to foreliggende sager, og idet den refererende dommer, generaladvokaten og parterne er blevet hørt i henhold til procesreglementets artikel 54, skal sagerne forenes med henblik på dommen.

A. Om sagernes genstand og søgsmålsinteresse

1. Parternes argumentation

- 74 Til støtte for den argumentation, der er anført i denne doms præmis 70 og 71, har Kommissionen fremlagt skrivelsen af 8. juni 2021, som er vedlagt det dokument med overskriften »Endelig vurdering af [IMG's] retlige status med henblik på dennes berettigelse til at udøve indirekte forvaltning«, der er nævnt i denne doms præmis 70.
- 75 Det fremgår for det første af dette dokument, at de bestemmelser i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, der er omhandlet i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, under den procedure, der førte til denne dom, blev erstattet af nye bestemmelser i finansforordningen af 2018, som ifølge Kommissionen skal tages i betragtning med henblik på at foretage den nye vurdering af IMG's situation og retlige status, som opfyldelsen af den nævnte dom kræver.
- 76 For det andet giver Kommissionen heri udtryk for det synspunkt, at bestemmelserne i finansforordningen af 2018, der fastsætter muligheden for at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til internationale organisationer, som er oprettet ved »internationale aftaler«, skal fortolkes således dels, at de har samme betydning som henvisningen til internationale organisationer, der er oprettet ved hjælp af »mellemstatslige aftaler«, og som fandtes i finansforordningerne fra 2002 og 2012, dels, at disse to udtryk på samme måde henviser til traktater, som formelt er indgået af flere stater, der selv er repræsenteret af personer, som gyldigt kan tilkendegive deres samtykke.
- 77 For det tredje har Kommissionen heri anført, at den med henblik på at opfylde dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P adspurgte hver enkelt af de stater, som IMG havde anført som nuværende eller tidligere medlemmer heraf, dels om denne enhed udgjorde en international organisation, som de var eller havde været medlemmer af, dels om de kunne fremlægge den internationale aftale, hvorved en sådan international organisation var blevet oprettet, samt ethvert andet relevant dokument i denne forbindelse.
- 78 For det fjerde har Kommissionen heri i det væsentlige anført, at det af de svar, som disse stater har givet den, fremgår, at ingen af dem anerkender, at de på den foreskrevne måde har indgået en international aftale om oprettelse af IMG som en international organisation, som de er

medlemmer af. Det fremgår nemlig af disse svar, at de forskellige stater, for hvilke det er godtgjort, at de enten har undertegnet stiftelsesdokumentet eller vedtægterne for IMG, har deltaget i det møde, hvor IMG blev oprettet, er medlem af styrelseskomitéen eller har bidraget med finansiering heraf, oprettede denne enhed i 1994 ved hjælp af et politisk og ikke-bindende juridisk dokument som et internationalt dedikeret og midlertidigt internationalt redskab, der havde til formål at koordinere finansieringen af genopretningen af infrastrukturen i Bosnien-Hercegovina.

- 79 For det femte har Kommissionen heri konkluderet, at det, henset til disse oplysninger, de forskellige bemærkninger, som IMG har fremsat i denne forbindelse, og den vurdering, som den har foretaget heraf, ikke er godtgjort, at denne enhed er blevet oprettet som en folkeretlig organisation ved en aftale, der er indgået af mindst to stater, som er gyldigt repræsenteret i denne henseende, selv om den har eksisteret i mere end 20 år og væsentligt har udvidet sit aktivitetsområde siden sin oprettelse. Følgelig kan den nævnte enhed ikke overdrages budgetgennemførelsesopgaver i henhold til bestemmelserne i de finansielle bestemmelser fra 2002, 2012 og 2018, som gør det muligt at overdrage sådanne opgaver til internationale organisationer.
- 80 IMG har gjort gældende, at Kommissionens argumentation er ugrundet.

2. Domstolens bemærkninger

- 81 Som det fremgår af Domstolens faste praksis, skal enhver fysisk eller juridisk person, der iværksætter appel, på samme måde, som når en sådan person anlægger et annullationssøgsmål, have søgsmålsinteresse, idet spørgsmålet om, hvorvidt en sådan interesse foreligger, skal vurderes dels i lyset af appelsagens eller søgsmålets genstand, dels på det tidspunkt, hvor sagen anlægges. Den manglende overholdelse af denne væsentlige betingelse udgør en ufravigelig procesforudsætning, der til enhver tid kan rejses ex officio af Unionens retsinstanser (jf. i denne retning dom af 3.9.2009, Moser Baer India mod Rådet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, præmis 24, og af 21.1.2021, Tyskland mod Esso Raffinage, C-471/18 P, EU:C:2021:48, præmis 101 og den deri nævnte retspraksis).
- 82 Endvidere skal denne søgsmålsinteresse, ligesom selve sagens genstand, bestå indtil retsafgørelsen. Såfremt denne interesse eller denne genstand bortfalder under sagens behandling, kan dette således føre til, at Unionens retsinstanser – eventuelt ex officio – fastslår, at det er uforholdende at træffe afgørelse i sagen (jf. i denne retning dom af 19.10.1995, Rendo m.fl. mod Kommissionen, C-19/93 P, EU:C:1995:339, præmis 13, af 3.9.2009, Moser Baer India mod Rådet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, præmis 24, og af 4.9.2018, ClientEarth mod Kommissionen, C-57/16 P, EU:C:2018:660, præmis 43).
- 83 Endelig forudsætter søgsmålsinteresse og den fortsatte beståen heraf, at søgsmålet eller appellen med sit resultat kan bibringe den fysiske eller juridiske person, som har anlagt søgsmålet eller iværksat appellen, en fordel (jf. i denne retning dom af 28.5.2013, Abdulrahim mod Rådet og Kommissionen, C-239/12 P, EU:C:2013:331, præmis 61-64, og af 4.9.2018, ClientEarth mod Kommissionen, C-57/16 P, EU:C:2018:660, præmis 43). Under alle omstændigheder skal dette spørgsmål undergives en konkret vurdering (jf. i denne retning dom af 28.5.2013, Abdulrahim mod Rådet og Kommissionen, C-239/12 P, EU:C:2013:331, præmis 65).
- 84 I det foreliggende tilfælde er det for det første ubestridt, at de foreliggende appeller på det tidspunkt, hvor de blev iværksat, havde en genstand, og at IMG havde søgsmålsinteresse. Kommissionen har imidlertid gjort gældende, at denne genstand og denne interesse forsvandt

under de foreliggende sager på grund af den afgørelse, der er indeholdt i skrivelsen af 8. juni 2021, om ikke at kvalificere IMG som international organisation som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002, 2012 og 2018, og som Kommissionen traf på grundlag af den endelige vurdering af IMG's status, som den havde foretaget med henblik på at opfylde dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P.

- 85 For det andet udgør denne afgørelse sluttidspunktet for den vurderingsproces, som blev indledt ved den skrivelse af 18. juli 2019, der er nævnt i denne doms præmis 63, og som IMG har nedlagt påstand om annullation af. Desuden er den nævnte afgørelse, således som det fremgår af Kommissionens argumenter, der er sammenfattet i denne doms præmis 76-78, støttet på en række oplysninger, som denne institution har indhentet i forbindelse med den omhandlede vurderingsprocedure. Endelig har søgsmålet i sag T-645/19, som IMG anlagde til prøvelse af denne skrivelse, og appellen i sag C-619/20 P, som IMG iværksatte efter afvisningen af dette søgsmål ved den appellerede kendelse, bl.a. til formål at anfægte selve Kommissionens mulighed for at gennemføre en sådan vurderingsprocedure, således som det fremgår af den nævnte doms præmis 64.
- 86 Samlet set udelukker disse omstændigheder imidlertid, at det kan lægges til grund, at denne appel har mistet sin genstand, eller at IMG har mistet sin søgsmålsinteresse som følge af, at den nævnte appel ikke længere med sit resultat kan give IMG en fordel. Hvis det efter den undersøgelse, som Domstolen skal foretage, måtte vise sig, at appellen er begrundet, og at den appellerede kendelse skal ophæves, vil denne ophævelse nemlig medføre, at skrivelsen af 18. juli 2019 ikke længere udgør en del af retsordenen, og at den, henset til forbindelsen mellem denne skrivelse og skrivelsen af 8. juni 2021, kan have konsekvenser for lovligheden af denne sidstnævnte skrivelse, i hvilken forbindelse de to parter har anført, at IMG har anfægtet denne skrivelse inden for rammerne af et søgsmål, der er blevet registreret på Rettens Justitskontor under sagsnr. T-509/21, og som stadig var verserende på tidspunktet for iværksættelsen af de foreliggende appeller.
- 87 For det tredje og sidste synes skrivelsen af 8. juni 2021, således som den er fremlagt af Kommissionen, ikke at have nogen som helst indflydelse på genstanden for appellen i sag C-620/20 P eller på IMG's søgsmålsinteresse i denne forbindelse.
- 88 Genstanden for denne appel og for søgsmålet i sag T-381/15 RENV, der gik forud herfor, er nemlig en påstand om erstatning for den ikke-økonomiske og økonomiske skade, som IMG hævder at have lidt som følge af afgørelsen af 8. maj 2015, hvorved Kommissionen som anført i denne doms præmis 31 underrettede IMG om sin afgørelse om ikke længere at indgå en ny delegationsaftale med IMG i henhold til de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, som gør det muligt at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til internationale organisationer, idet der bestod tvivl om dens status som international organisation som omhandlet i disse bestemmelser.
- 89 For så vidt som Domstolen, således som det fremgår af denne doms præmis 46-49 og 51, i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P fastslog, at denne afgørelse var ulovlig som følge af, at den argumentation, der gav Kommissionen anledning til at nære sådanne tvivl, hverken retligt eller faktisk var begrundet, og hvor de grunde, hvorpå denne konstatering er baseret, i overensstemmelse med fast retspraksis (dom af 14.9.1999, Kommissionen mod AssiDomän Kraft Products m.fl., C-310/97 P, EU:C:1999:407, præmis 54, og af 19.4.2012, Artegodan mod Kommissionen, C-221/10 P, EU:C:2012:216, præmis 87), har fået retskraft, idet de udgør det nødvendige grundlag for konklusionen i denne dom om annullation, kan spørgsmålet om, hvorvidt denne ulovlige afgørelse har kunnet forvolde de økonomiske og ikke-økonomiske

skader, for hvilke IMG har interesse i at opnå erstatning, ikke påvirkes af den omstændighed, at Kommissionen i en afgørelse, der blev truffet seks år senere, og som var baseret på en anden retlig og faktisk vurdering, nåede frem til den konklusion, at IMG ikke kan anses for en international organisation. Inden for rammerne af et erstatningssøgsmål skal spørgsmålet om, hvorvidt en retsakt eller en handling, der kan medføre, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold, er ulovlig, nemlig bedømmes i forhold til de retlige og faktiske omstændigheder, der forelå på tidspunktet for vedtagelsen af den nævnte retsakt eller den nævnte handling (dom af 10.9.2019, HTTS mod Rådet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, præmis 39).

- 90 Det følger af det ovenstående, at Kommissionens argumentation om, at de foreliggende appeller ikke længere har nogen genstand, eller om, at IMG har mistet søgsmålsinteresse, ikke er begrundede.

B. Om appellen i sag C-619/20 P

- 91 Til støtte for påstandene har IMG fremsat to anbringender om, at der er begået retlige fejl, henholdsvis i forbindelse med afvisningen af IMG's påstand om annullation af skrivelsen af 18. juli 2019 (den appellerede kendelses præmis 43-76) og i forbindelse med, at det blev fastslået, at det var åbenbart, at IMG's påstand om erstatning for de skader, som IMG hævder at have lidt som følge af denne skrivelse, skulle afvises (samme kendelses præmis 77-93).

1. Det første anbringende

a) Parternes argumentation

- 92 IMG har gjort gældende, at Rettens ræsonnement, hvorefter skrivelsen af 18. juli 2019 ikke udgjorde en retsakt, der kunne gøres til genstand for et annullationssøgsmål, er behæftet med flere retlige fejl.
- 93 Denne skrivelse indeholder nemlig en endelig afgørelse fra Kommissionen om, at dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P skulle opfyldes ved at foretage en ny vurdering af IMG's status i henhold til de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012 i lyset af de supplerende oplysninger, som IMG skulle fremlægge, eller i mangel heraf de stater, som IMG havde angivet som nuværende eller tidligere medlemmer. En sådan udtrykkelig afgørelse indeholder implicit, men nødvendigvis, en afgørelse om ikke at opfylde denne dom ved på ny at placere IMG i den situation, hvor navnlig Kommissionen anerkender IMG som international organisation, og som IMG befandt sig i inden vedtagelsen af de to retsakter, som Domstolen annullerede.
- 94 Ved ikke at anerkende, at disse afgørelser kan anfægtes, begik Retten imidlertid først en retlig fejl ved ikke at foreholde Kommissionen at have tilsidesat artikel 266, stk. 1, TEUF, som forpligter EU-institutionerne til i tilfælde af annullation af en retsakt, som de er ophavsmand til, at træffe de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dommen om annullation. Nærmere bestemt tilsidesætter den appellerede kendelses præmis 53-59, 61-66, 68-70 og 73-76 den retskraft, der knytter sig til dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, idet det af denne doms afgørende præmisser (præmis 92-96 og 104) fremgår, at Kommissionen var forpligtet til på ny at placere IMG i den tidligere situation, hvor denne var anerkendt som international organisation som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, og som IMG burde have befundet sig i.

- 95 Ved dernæst at se bort fra den omstændighed, at IMG skulle forblive anerkendt, medmindre IMG's medlemmer ændrede dennes status eller helt nedlagde IMG, tilsidesatte Retten forskellige folkeretlige regler vedrørende begrebet »international organisation«, som disse bestemmelser henviser til, hvis overholdelse som følge af, at de har forrang for den afledte EU-ret, påhvilede såvel denne retsinstans som Kommissionen i forbindelse med opfyldelsen af dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P.
- 96 Endelig foretog Retten en urigtig anvendelse af de principper, der er opstillet i Domstolens faste praksis vedrørende begrebet »retsakt, der kan gøres til genstand for et søgsmål«, ved ikke at kvalificere skrivelsen af 18. juli 2019 som en sådan retsakt, til trods for dennes ordlyd, den sammenhæng, hvori den blev vedtaget, og retsvirkningerne af de udtrykkelige og stiltiende afgørelser, som den indeholdt.
- 97 Kommissionen har gjort gældende, at dette anbringende er ugrundet.

b) Domstolens bemærkninger

- 98 Der kan på grundlag af artikel 263, stk. 1, TEUF anlægges annullationssøgsmål til prøvelse af enhver bestemmelse eller foranstaltning, der er vedtaget af EU's institutioner, organer, kontorer eller agenturer – uanset form – og som tilsigter at have bindende retsvirkninger, der kan berøre en fysisk eller juridisk persons interesser gennem en væsentlig ændring af dennes retsstilling (dom af 31.1.2019, International Management Group mod Kommissionen, C-183/17 P og C-184/17 P, EU:C:2019:78, præmis 51 og den deri nævnte retspraksis).
- 99 Når det i en given sag skal afgøres, om der med den anfægtede retsakt tilsigtes at skabe bindende retsvirkninger, skal der for det første, og således som det fremgår af Domstolens faste praksis, lægges vægt på dens indhold, og dens virkninger skal vurderes ud fra objektive kriterier, såsom den nævnte retsakts indhold, i givet fald under hensyntagen til den sammenhæng, hvori den blev vedtaget, og til beføjelserne for den EU-institution eller det EU-organ, -kontor eller -agentur, der er ophavsmand til den. Disse beføjelser skal ikke forstås abstrakt, men som elementer, der kan afklare den konkrete analyse af indholdet af den nævnte retsakt, som har en central og afgørende karakter (dom af 21.1.2021, Tyskland mod Esso Raffinage, C-471/18 P, EU:C:2021:48, præmis 64 og den deri nævnte retspraksis).
- 100 For det andet følger det af Domstolens faste praksis, at der i et tilfælde som det foreliggende, hvor den anfægtede retsakt er blevet vedtaget efter annullationen af en tidligere retsakt, skal tages hensyn til de særlige retlige forhold, der kendetegner en sådan situation.
- 101 I denne henseende fremgår det af artikel 266 TEUF, at den institution, det organ, det kontor eller det agentur, fra hvilket en annulleret retsakt hidrører, har pligt til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af den dom, hvorved retsakten blev annulleret, og med henblik på at efterkomme denne dom og opfylde den fuldt ud ikke blot at tage hensyn til dens konklusion, men også til de præmisser, som danner det fornødne grundlag for denne i den forstand, at de er nødvendige, når det skal afgøres, hvad konklusionen helt præcist går ud på (dom af 14.6.2016, Kommissionen mod McBride m.fl., C-361/14 P, EU:C:2016:434, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).
- 102 Eftersom artikel 266 TEUF ikke præciserer arten af de foranstaltninger, som ophavsmanden til den annullerede retsakt skal træffe med henblik på at opfylde denne forpligtelse, påhviler det imidlertid denne at identificere disse foranstaltninger (jf. i denne retning dom af 14.6.2016,

Kommissionen mod McBride m.fl., C-361/14 P, EU:C:2016:434, præmis 52 og 53), idet ophavsmanden ved valget heraf har en vid skønsbeføjelse, for så vidt som den er i overensstemmelse med konklusionen i den dom, hvorved retsakten blev annulleret, og med de præmisser, som udgør det nødvendige grundlag herfor (jf. i denne retning dom af 15.3.2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, præmis 87 og den deri nævnte retspraksis).

- 103 For det tredje og sidste fremgår det af fast retspraksis, at når der foreligger retsakter, hvis udarbejdelse sker i flere procedurtrin, udgør en retsakt, der kan gøres til genstand for et annulationsøgsmål, principielt kun en foranstaltning, som definitivt fastlægger den holdning, som den kompetente EU-institution eller det kompetente EU-organ, -kontor eller -agentur indtager ved afslutningen af proceduren, med undtagelse af de mellemkommende foranstaltninger, der har til formål at forberede denne endelige foranstaltning, navnlig ved at give udtryk for en foreløbig opfattelse (dom af 11.11.1981, IBM mod Kommissionen, 60/81, EU:C:1981:264, præmis 10 og 20, og af 3.6.2021, Ungarn mod Parlamentet, C-650/18, EU:C:2021:426, præmis 43 og 44).
- 104 Et annulationsøgsmål vedrørende en foranstaltning, der er udtryk for en foreløbig opfattelse, kunne nemlig tvinge Unionens retsinstanser til at foretage en vurdering af spørgsmålet, som den kompetente institution eller det kompetente organ, kontor eller agentur endnu ikke har haft lejlighed til at udtale sig om, hvilket ville være i strid med ordningen for kompetencefordelingen og det retsmiddelsystem, der er fastsat i EUF-traktaten (jf. i denne retning dom af 13.10.2011, Deutsche Post og Tyskland mod Kommissionen, C-463/10 P og C-475/10 P, EU:C:2011:656, præmis 51, og af 15.3.2017, Stichting Woonlinie m.fl. mod Kommissionen, C-414/15 P, EU:C:2017:215, præmis 45).
- 105 For så vidt som de ulovligheder, som en mellemkommende foranstaltning kan være behæftet med, kan gøres gældende i forbindelse med et annulationsøgsmål, som kan anlægges til prøvelse af den endelige foranstaltning, som den indgår i forberedelsen af, gør dette søgsmål det muligt at sikre de berørte personer en effektiv domstolsbeskyttelse (jf. i denne retning dom af 13.10.2011, Deutsche Post og Tyskland mod Kommissionen, C-463/10 P og C-475/10 P, EU:C:2011:656, præmis 53 og 54, og af 6.10.2021, Poggiolini mod Parlamentet, C-408/20 P, EU:C:2021:806, præmis 43).
- 106 I det foreliggende tilfælde nåede Retten til den konklusion, at skrivelsen af 18. juli 2019 i lyset af dens indhold, således som dette fremgår af denne doms præmis 63, ikke var en retsakt, der kunne gøres til genstand for et annulationsøgsmål, for så vidt som den udgjorde en forberedende foranstaltning.
- 107 Nærmere bestemt fandt denne retsinstans i den appellerede kendelses præmis 51 og 52 først, at denne skrivelse skulle anses for at være udtryk for Kommissionens holdning, hvorefter denne institution fandt det nødvendigt at indhente oplysninger, der skulle gøre det muligt for den at vurdere, om IMG havde status som international organisation som omhandlet i de anvendelige bestemmelser, og at fastlægge sin endelige holdning hertil med henblik på at opfylde sin forpligtelse til at opfylde dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P.
- 108 Dernæst fastslog Retten i den appellerede kendelses præmis 54, 59-69 og 71-75 i det væsentlige, at Kommissionen, henset til den sammenhæng, hvori den nævnte skrivelse var udfærdiget, konklusionen og præmisserne i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P samt den skønsbeføjelse, som tilkom Kommissionen med henblik på at opfylde sin forpligtelse til at efterkomme denne dom, havde mulighed for eller endog pligt til at foretage en ny vurdering af

IMG's status som international organisation i lyset af de anvendelige bestemmelser og med henblik herpå at søge at opnå de nødvendige oplysninger, der ville gøre det muligt for den at fastlægge sin endelige holdning.

- 109 Endelig udledte Retten heraf i den appellerede kendelses præmis 76, at skrivelsen af 18. juli 2019 udgjorde en forberedende foranstaltning til den afgørelse, som Kommissionen var forpligtet til at træffe for at opfylde dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P.
- 110 Hvad for det første angår de af IMG anførte argumenter, der er sammenfattet i denne doms præmis 94, skal det i denne henseende bemærkes, at Retten i betragtning af de i retspraksis fastsatte principper, der er nævnt i denne doms præmis 100-102, ikke begik en retlig fejl, da den på den måde, der er anført i den nævnte doms præmis 108, fastslog, hvilke retlige konsekvenser der i forbindelse med analysen af, om skrivelsen af 18. juli 2019 kunne anfægtes, skulle drages af for det første afsigelsen af dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, for det andet af den beføjelse, som tilkom Kommissionen til at opfylde sin forpligtelse til at træffe de foranstaltninger, som var nødvendige for at efterkomme dommen, og for det tredje den retskraft, der knytter sig til såvel denne dom om annullation som de præmisser, der udgør det nødvendige grundlag herfor, således som det fremgår af denne doms præmis 89.
- 111 Som denne retsinstans med føje har anført, følger det navnlig klart af præmis 57-59, 61 og 88-90 i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, at Kommissionen er forpligtet til at sikre, at de enheder, som den i henhold til de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012 om internationale organisationers indirekte forvaltning af EU-budgettet har overdraget eller påtænker at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til, har en sådan status som omhandlet i disse bestemmelser. Denne institution har desuden i tilfælde af tvivl herom pligt til at fjerne denne tvivl og til at indsamle alle de oplysninger, der er nødvendige for såvel retligt som faktisk at begrunde dens afgørelse, idet der skal tages hensyn til denne afgørelses retsvirkninger for den berørte enhed.
- 112 Det fremgår endvidere klart af præmis 92-97 og 104 i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, hvis indhold er gengivet i præmis 22 og 23 i kendelsen i sag C-183/17 P-INT, at de afgørelser, som Domstolen annullerede, i det foreliggende tilfælde ikke var retligt eller faktisk begrundede.
- 113 Henset til disse vurderinger og konstateringer, der udgør grundlaget for denne doms konklusion, var Kommissionen ikke forpligtet til på ny at placere IMG i den tidligere situation, hvor denne var anerkendt som international organisation, og som IMG hævder at have befundet sig i, men kunne begrænse sig til at opfylde sin forpligtelse til at efterkomme dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P ved at træffe processuelle foranstaltninger med henblik på at gøre det muligt for IMG at afhjælpe den af Domstolen konstaterede uregelmæssighed og potentielt vedtage en ny retsakt med henblik på at erstatte de afgørelser, som Domstolen havde annulleret, efter at have modtaget de oplysninger, som den anså nødvendige for retligt og faktisk at begrunde den nye retsakt.
- 114 Hvad for det andet angår IMG's argumenter, der er sammenfattet i denne doms præmis 96, skal det bemærkes, at Retten, henset til de retlige konsekvenser, som den med føje drog af dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, ikke begik en fejl ved den retlige kvalificering af de faktiske omstændigheder, da den i den appellerede kendelses præmis 76 konkluderede, at skrivelsen af 18. juli 2019 i lyset af dens indhold skulle anses for en forberedende foranstaltning, der udtrykte Kommissionens foreløbige holdning med hensyn til, om IMG havde status som international organisation som omhandlet i de anvendelige bestemmelser.

- 115 Eftersom den kompetente institution havde til hensigt at foretage en vurdering af denne status, kunne en sådan foranstaltning gyldigt kvalificeres som en forberedende foranstaltning i lyset af de i retspraksis fastsatte principper, der er nævnt i denne doms præmis 103 og 104.
- 116 Hvad for det tredje angår IMG's argumenter, der er sammenfattet i denne doms præmis 95, skal det fastslås, at de vedrører de konsekvenser, der ifølge IMG skal drages af visse folkeretlige regler vedrørende begrebet »international organisation« i forbindelse med vurderingen af, om IMG eventuelt har status som international organisation som omhandlet i de anvendelige bestemmelser, dvs. et spørgsmål, som Kommissionen i skrivelsen af 18. juli 2019 havde anført, at den ville foretage en vurdering af forud for enhver endelig stillingtagen. Henset til den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 104 og 105, kan sådanne argumenter, selv hvis de anses for begrundede, imidlertid ikke føre til, at denne skrivelse anses for anfægtelig.
- 117 Det følger af samtlige ovenstående grunde, at dette anbringende er ugrundet og derfor skal forkastes.

2. Det andet anbringende

a) Parternes argumentation

- 118 IMG har først gjort gældende, at eftersom påstanden om annullation af skrivelsen af 18. juli 2019 kunne antages til realitetsbehandling, kunne påstanden om erstatning for den ikke-økonomiske skade, der var forvoldt ved denne skrivelse, også antages til realitetsbehandling, i modsætning til, hvad Retten fastslog i den appellerede kendelses præmis 80 og 81.
- 119 IMG er endvidere af den opfattelse, at påstanden om erstatning for de økonomiske skader, der er forvoldt ved afgørelsen af 8. maj 2015, desuden ikke kunne afvises på grund af litispændens med sag T-381/15 RENV, således som Retten fejlagtigt fastslog i denne kendelses præmis 82-85. De omhandlede skader udsprang nemlig af denne afgørelse, og påstanden vedrørte således specifikt og udelukkende disse skader, for så vidt som de blev opretholdt ved denne skrivelse.
- 120 Endelig og på samme måde vedrørte påstanden om erstatning for de økonomiske skader, der er forvoldt ved afgørelsen af 16. december 2014, specifikt og udelukkende disse skader, for så vidt som de blev opretholdt ved skrivelsen af 18. juli 2019, hvilket indebærer, at Retten også begik en retlig fejl ved at afvise denne påstand i den nævnte kendelses præmis 86-93.
- 121 Kommissionen er af den opfattelse, at dette anbringende er delvist ugrundet og i øvrigt irrelevant.

b) Domstolens bemærkninger

- 122 Hvad i denne henseende for det første angår IMG's argument om den vurdering, som Retten foretog i den appellerede kendelses præmis 80 og 81, er det tilstrækkeligt at bemærke, at selv om IMG i det væsentlige har begrænset sig til at gøre gældende, at denne vurdering skal anses for at være behæftet med en retlig fejl, hvis det viser sig, at påstanden om annullation af skrivelsen af 18. juli 2019 med urette blev afvist, fremgår det af denne doms præmis 117, at Retten med føje afviste denne påstand.

- 123 Hvad for det andet angår påstanden om erstatning for de økonomiske skader, der udspringer af afgørelsen af 8. maj 2015, og som hævdes at være opretholdt ved skrivelsen af 18. juli 2019, skal det bemærkes, at det, som Retten med føje har anført i den appellerede kendelses præmis 82, af Domstolens faste praksis fremgår, at et annullations- eller erstatningssøgsmål, der er anlagt efter en anden sag mellem de samme parter, og som støttes på de samme anbringender eller klagepunkter, skal afvises på grund af litispendens (kendelse af 1.4.1987, Ainsworth m.fl. mod Kommissionen, 159/84, 267/84, 12/85 og 264/85, EU:C:1987:172, præmis 3 og 4, og af 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fasteners mod Rådet, C-376/15 P og C-377/15 P, EU:C:2017:269, præmis 29).
- 124 Det var imidlertid med føje, at Retten anvendte denne retspraksis i det foreliggende tilfælde i den appellerede kendelses præmis 83-85, for så vidt som IMG's påstand om erstatning var blevet fremsat efter den erstatningspåstand, der var genstand for sag T-381/15 RENV, som vedrørte en sag mellem IMG og den samme part, som havde samme erstatningsmæssige formål, og som vedrørte de økonomisk skader, der var blevet opretholdt ved skrivelsen af 18. juli 2019, og som ifølge IMG udsprang af den omhandlede afgørelse i denne tidligere sag.
- 125 Hvad for det tredje og sidste angår IMG's tilsvarende argument med hensyn til dennes påstand om erstatning for den skade, som blev forvoldt ved skrivelsen af 16. december 2014, og som angiveligt blev opretholdt ved skrivelsen af 18. juli 2019, er det tilstrækkeligt at bemærke, at dette argument er irrelevant. For at afvise denne påstand baserede Retten sig nemlig i den appellerede kendelses præmis 91-93 ikke på materielle eller processuelle betragtninger vedrørende arten af eller årsagen til de hævdede skader, men på den manglende overholdelse af de formkrav, der finder anvendelse på stævninger, og som fremgår af artikel 76, litra d), i Rettens procesreglement, idet den i det væsentlige fandt, at argumentationen til støtte for denne påstand var for kortfattet og upræcis til, at den kunne træffe afgørelse.
- 126 Da dette anbringende i lighed med det første anbringende heller ikke er begrundet, må appellen forkastes.

C. Om appellen i sag C-620/20 P

- 127 Til støtte for appellen har IMG fremsat to anbringender om, at der er begået retlige fejl for det første i forbindelse med, at Kommissionen blev frifundet for en del af IMG's erstatningspåstande (den appellerede doms præmis 69-100), og for det andet i forbindelse med, at disse erstatningspåstande i øvrigt blev afvist (denne doms præmis 40-68).

1. Det første anbringende

a) Parternes argumenter

- 128 Hvad angår de erstatningspåstande, som blev forkastet i den appellerede dom, har IMG for det første gjort gældende, at Retten ved ikke at drage konsekvenserne af, at afgørelsen af 8. maj 2015 blev annulleret ved dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, tilsidesatte princippet om retskraft, således som dette er fastsat i artikel 61, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, hvorefter Retten i tilfælde af, at en sag hjemvises til Retten, er bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse. Selv om Domstolen havde fastslået, at

Kommissionens tvivl med hensyn til, om IMG havde status som international organisation, ikke var begrundet, undlod Retten nemlig i den appellerede doms præmis 82-86 at anerkende, at Kommissionen ikke længere havde grundlag for at rejse tvivl herom.

- 129 IMG har for det andet gjort gældende, at Retten begik en række retlige fejl i den appellerede doms præmis 86-88 ved at afvise at anerkende, at den af Domstolen fastslåede ulovlighed i lyset af de relevante bestemmelser i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012 samt de folkeretlige regler, som det er nødvendigt at tage hensyn til for at forstå begrebet »international organisation«, som disse bestemmelser henviser til, skal kvalificeres som en tilsidesættelse af en retsregel, der har til formål at tillægge de enheder, som Unionen har overdraget budgetgennemførelsesopgaver til, rettigheder.
- 130 IMG har i denne henseende først gjort gældende, at når en enhed først er blevet anerkendt som international organisation, kan denne enhed ikke længere nægtes en sådan status, idet denne anerkendelse er endelig og kan gøres gældende i henhold til folkeretten så længe de stater, der er medlemmer heraf, ikke selv har besluttet at ændre denne status eller bringe enhedens eksistens til ophør. Følgelig har en sådan enhed i medfør af denne ret, og så længe den eksisterer, krav på at forblive anerkendt som sådan.
- 131 Dernæst kan den omstændighed, at der rejses tvivl om den status som international organisation, der således er blevet anerkendt med hensyn til en bestemt enhed, ikke begrundes med den specifikke eller selvstændige karakter af begrebet »international organisation« som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, eftersom disse skal fortolkes i overensstemmelse med de relevante folkeretlige regler, henset til den trinøjere rang, som disse regler har i normhierarkiet.
- 132 Endelig har IMG i det væsentlige gjort gældende, at en hensyntagen til alle de relevante retlige og faktiske omstændigheder i det foreliggende tilfælde burde have foranlediget Retten til at konkludere, at IMG's status som international organisation ikke gav anledning til nogen begrundet tvivl.
- 133 For det tredje har IMG foreholdt Retten, at den i den appellerede doms præmis 89-93 begik en retlig fejl ved at afvise at fastslå, at der forelå en tilsidesættelse af retten til god forvaltning, der kunne medføre, at Unionen ifaldt ansvar, som følge af den ulovlighed, som Domstolen havde fastslået i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P. Når der henses til den uberettigede tvivl, som førte Kommissionen til at afbryde aftaleforholdet til IMG i afgørelsen af 8. maj 2015, og til den retlige fejl og det åbenbart urigtige skøn, som denne afgørelse er behæftet med, er det klart, at denne ulovlighed udgør en tilsidesættelse af retten til god forvaltning, således som denne er fastsat i chartrets artikel 41, og nærmere bestemt af den forpligtelse, som påhvilede denne institution, til i medfør af denne bestemmelse at udvise omhu i forbindelse med undersøgelsen af IMG's situation i overensstemmelse med den praksis fra Domstolen, der følger af dom af 21. november 1991, Technische Universität München (C-269/90, EU:C:1991:438, præmis 14).
- 134 For det fjerde begik Retten en retlig fejl, da den i den appellerede doms præmis 96 og 97 konkluderede, at den tilsidesættelse af de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, som IMG havde påberåbt sig, under alle omstændigheder ikke var tilstrækkeligt kvalificeret.
- 135 Som svar herpå har Kommissionen for det første anført, at klagepunktet om, at Retten tilsidesatte artikel 61, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, ikke kan antages til realitetsbehandling, er irrelevant og ugrundet. Det vedrører nemlig den af Retten foretagne

vurdering af den manglende tilsidesættelse af retsregler, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder, og som ikke kan anfægtes under en appelsag. Desuden konkluderede Retten under alle omstændigheder, at en sådan tilsidesættelse, såfremt den måtte anses for godtgjort, ikke var tilstrækkeligt kvalificeret. Endelig følger det såvel af dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P som af kendelsen i sag C-183/17 P-INT, at Kommissionen ikke var forpligtet til at anerkende IMG som international organisation som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012.

- 136 For det andet er klagepunktet om, at den af Domstolen fastslåede ulovlighed burde have været kvalificeret som tilsidesættelse af en retsregel, der har til formål at tillægge internationale organisationer, som Kommissionen har overdraget budgetgennemførelsesopgaver til, rettigheder, henset til visse folkeretlige regler vedrørende begrebet »international organisation«, hvortil der er henvist i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, ligeledes uvirksomt og ugrundet.
- 137 Det spørgsmål, der skal besvares i det foreliggende tilfælde, er nemlig ikke, om Kommissionen kan foretage en ny vurdering af IMG's status, men om de bestemmelser i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, på grundlag af hvilke denne institution udtrykte tvivl herom, udgør retsregler, der har til formål at tillægge enheder, der befinder sig i en situation som IMG, rettigheder. Rettens vurdering på dette punkt er imidlertid ikke behæftet med nogen retlig fejl.
- 138 For det tredje udgør klagepunktet om tilsidesættelse af retten til god forvaltning et nyt anbringende, som derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, da det ikke er blevet fremført med tilstrækkelig klarhed og præcision i indlæggene i første instans. Under alle omstændigheder er dette klagepunkt ugrundet. IMG har nemlig end ikke forsøgt at godtgøre, at Kommissionen ud over den af Domstolen fastslåede ulovlighed udviste manglende omhu, således som Retten fastslog i den appellerede doms præmis 92. Endvidere udledte Retten i denne doms præmis 91 med føje af dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, at Kommissionen ikke kunne foreholdes, at den havde afbrudt aftaleforholdet til IMG, idet der herskede tvivl om IMG's status.
- 139 IMG har for det fjerde ikke godtgjort, at Retten med urette udelukkede, at der forelå en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012.

b) Domstolens bemærkninger

- 140 Som det fremgår af gennemgang af parternes argumentation i det foregående, er dette anbringende opdelt i fire forskellige klagepunkter.

1) Det første klagepunkt om tilsidesættelse af princippet om retskraft

- 141 Hvad for det første angår det klagepunkt, der er sammenfattet i denne doms præmis 128, skal det bemærkes, at Domstolen efter at have ophævet dommene i sagerne T-29/15 og T-381/15 i deres helhed og truffet afgørelse om en del af de søgsmål, der lå til grund for disse domme, i præmis 104 i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P fastslog, at de tre forhold, som Kommissionen støttede sig på i afgørelserne af 16. december 2014 og af 8. maj 2015, således som disse blev analyseret i denne sidstnævnte doms præmis 92-96, ikke kunne rejse tvivl om, at IMG havde status som international organisation som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012.

142 Denne udtalelse kan imidlertid ikke læses uden at tage hensyn til de præmisser i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, som den er den logiske følge af, og hvis betydning og rækkevidde Domstolen har henvist til i kendelsen i sag C-183/17 P-INT med den begrundelse, der er anført i denne doms præmis 51. Det fremgår imidlertid klart af disse præmisser, at det ikke var forbudt for Kommissionen senere at foretage en ny vurdering af, om IMG havde status som international organisation, under hensyntagen til samtlige relevante faktiske og retlige omstændigheder.

143 Retten begik derfor i den appellerede doms præmis 82-86 ikke nogen retlig fejl i forhold til artikel 61, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.

2) Det andet og det fjerde klagepunkt om, at der forelå en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012

144 Hvad for det andet angår de klagepunkter, der er sammenfattet i denne doms præmis 129-132 og 134, hvorefter Retten begik retlige fejl i den appellerede doms præmis 86-88, 96 og 97 ved at afvise at anerkende, at den ulovlighed, som Domstolen fastslog i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, kan kvalificeres som en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder, mens bestemmelserne i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, på grundlag af hvilke denne kvalificerede ulovlighed er blevet fastslået, skulle anses for i det foreliggende tilfælde at have et sådant formål under hensyntagen til de relevante folkeretlige, skal følgende bemærkninger fremføres.

145 For det første fremgår det af Domstolens faste praksis, at det, for at Unionen kan ifalde ansvar uden for kontraktforhold i et givet tilfælde, blandt andre betingelser er nødvendigt, at den person, der har nedlagt påstand om erstatning for den eller de skader, som den pågældende mener at have lidt som følge af en adfærd eller en EU-retsakt, godtgør, at der foreligger tilsidesættelse af en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder (dom af 4.7.2000, Bergaderm og Goupil mod Kommissionen, C-352/98 P, EU:C:2000:361, præmis 41 og 42, og af 4.4.2017, Ombudsmanden mod Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, præmis 31).

146 Endvidere skal denne tilsidesættelse være tilstrækkelig kvalificeret, idet dette krav i sig selv afhænger af den skønsbeføjelse, som den EU-institution eller det EU-organ, -kontor eller -agentur, der har tilsidesat denne regel, råder over, og af spørgsmålet om, hvorvidt disse åbenbart og groft har overskredet grænserne for deres beføjelser, navnlig henset til den nævnte regels klarhed og præcision, de vanskeligheder med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen, som kan følge heraf, samt kompleksiteten af den situation, der skal reguleres (jf. i denne retning dom af 4.7.2000, Bergaderm og Goupil mod Kommissionen, C-352/98 P, EU:C:2000:361, præmis 40, 43 og 44, og af 30.5.2017, Safa Nicu Sepahan mod Rådet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, præmis 30).

147 For det andet fremgår det i det foreliggende tilfælde klart af ordlyden og opbygningen af de relevante bestemmelser i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, sammenholdt med de formål, der forfølges hermed, at disse bestemmelser ikke i sig selv kan anses for at have til formål at tillægge de enheder, i forhold til hvilke de kan gennemføres, rettigheder.

148 Artikel 53, litra c), og artikel 53d i finansforordningen af 2002 samt artikel 58, stk. 1, litra c), i finansforordningen af 2012 pålægger nemlig Kommissionen ansvaret for at gennemføre EU-budgettet og fastsætter flere metoder til gennemførelse af dette budget, herunder en metode, der i den første af disse forordninger benævnes »fælles forvaltning sammen med internationale

organisationer« og i den anden forordning »indirekte forvaltning«, og som giver denne institution mulighed for at »overdrage budgetgennemførelsesopgaver« til sådanne organisationer, i hvilken forbindelse Kommissionen har en vid skønsbeføjelse.

- 149 Endvidere fremgår det udtrykkeligt af artikel 53d, stk. 1 og 2, i finansforordningen af 2002, at det udelukkende er, når Kommissionen gennemfører budgettet ved fælles forvaltning og dermed i den situation, hvor den har besluttet at gøre brug af sin beføjelse til at anvende denne budgetgennemførelsesmetode, at visse opgaver overdrages til en international organisation, i hvilket tilfælde den individuelle aftale, der indgås med denne organisation, skal indeholde detaljerede bestemmelser herom. På samme måde præciseres det i artikel 84, stk. 3, andet afsnit, i finansforordningen af 2012, at i det tilfælde, hvor Kommissionen har besluttet at gennemføre EU-budgettet ved indirekte forvaltning, skal finansieringsafgørelsen bl.a. indeholde oplysninger om den bemyndigede enhed eller person, de kriterier, der blev anvendt til at vælge enheden eller personen, og de opgaver, som denne enhed eller person har fået overdraget. I denne henseende findes nu en tilsvarende bestemmelse i artikel 62, stk. 1, litra c), og artikel 156, stk. 1, i finansforordningen af 2018.
- 150 Endelig skal disse forskellige bestemmelser, således som Retten med føje bemærkede i den appellerede doms præmis 79 og 80, og som generaladvokaten har anført i punkt 51 i forslaget til afgørelse, forstås i lyset af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning som omhandlet i artikel 310, stk. 5, TEUF og artikel 317, stk. 1, TEUF.
- 151 Henset til den rolle og det ansvar, som disse bestemmelser i den primære EU-ret og finansforordningerne tildeler Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af EU-budgettet, har denne institution nemlig til opgave at sikre overholdelsen af dette princip. Det følger heraf, at i det tilfælde, hvor Kommissionen vælger at anvende en budgetgennemførelsesmetode, der indebærer anvendelse af en tredjepart, er den under alle omstændigheder i forbindelse med denne anvendelse og derefter under hele gennemførelsen af de pågældende budgetopgaver forpligtet til at sikre overholdelsen af de gældende betingelser, navnlig dem, der regulerer tildelingen af de tilsvarende midler og deres efterfølgende anvendelse (jf. i denne retning dom af 28.2.2019, Alfamicro mod Kommissionen, C-14/18 P, EU:C:2019:159, præmis 65 og 66, og af 16.7.2020, ADR Center mod Kommissionen, C-584/17 P, EU:C:2020:576, præmis 100 og 101).
- 152 Følgelig skal de omhandlede bestemmelser anses for at have til formål at indføre en beføjelse for Kommissionen til i medfør af en vid skønsbeføjelse og under overholdelse af en række retlige, administrative, tekniske og finansielle betingelser samt princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning at tildele internationale organisationer budgetgennemførelsesopgaver og ikke at tildele disse organisationer en ret til at få sådanne opgaver overdraget eller til at bevare dem.
- 153 Hvad for det tredje angår IMG's argumentation om, at tilsidesættelsen af en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder, følger af den forpligtelse, der påhviler Unionens retsinstanser, til i forbindelse med sin analyse af de bestemmelser, der er nævnt i denne doms præmis 148 og 149, at tage hensyn til forskellige folkeretlige regler, der vedrører anerkendelsen af internationale organisationer, og som kan gøres gældende over for denne, skal det først bemærkes, at såfremt Kommissionen har overdraget budgetgennemførelsesopgaver til en bestemt enhed i kraft af dennes status som international organisation, er det altid muligt efterfølgende under overholdelse af de gældende form- og procedurekrav at foretage en ny vurdering af, om denne afgørelse om fornyet vurdering er retligt og faktisk begrundet, således som det fremgår af denne doms præmis 111.

- 154 Det skal desuden nævnes, at uafhængigt af enhver analyse af det eventuelle indhold af de regler, som IMG har henvist til, og muligheden for, at en enhed som IMG kan påberåbe sig dem ved domstolene, kan disse regler under ingen omstændigheder tages i betragtning med henblik på at træffe afgørelse i det foreliggende søgsmål om erstatning, der er baseret på ulovligheden af afgørelsen af 8. maj 2015, således som Domstolen fastslog i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P.
- 155 Afgørelsen af 8. maj 2015 er, som det bl.a. fremgår af denne doms præmis 31 og 46, nemlig netop baseret på, at der forelå tvivl om, hvorvidt IMG var en international organisation som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, og ikke på en endelig vurdering af denne status i den ene eller den anden retning.
- 156 Selv om Domstolen annullerede disse afgørelser på grund af deres retlige og faktiske karakter i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, tog den endvidere under ingen omstændigheder stilling til det spørgsmål, der ikke havde nogen forbindelse med de tvister, som var indbragt for den, og som vedrørte, hvorvidt det på grundlag af en analyse, der ikke var behæftet med en retlig fejl, og under hensyntagen til alle de relevante faktiske og retlige omstændigheder, skulle lægges til grund eller derimod udelukkes, at IMG havde en sådan status, således som det fremgår af denne doms præmis 51 og 142.
- 157 Endelig kan Retten nu tage stilling til dette spørgsmål inden for rammerne af det annullationssøgsmål, der er anlagt ved den til prøvelse af afgørelsen af 8. juni 2021, hvorved Kommissionen har taget endelig stilling til dette spørgsmål.
- 158 Som generaladvokaten har anført i punkt 57 i forslaget til afgørelse, kan IMG ikke med henblik på at påvise, at der er sket tilsidesættelse af en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder, støtte sig på regler, når det for at tage hensyn hertil er en nødvendig forudsætning, at der på forhånd – og med det af IMG foreslåede resultat – er taget stilling til et spørgsmål, der ikke har nogen forbindelse med de tvister, som den foreliggende appel ligger i forlængelse af, for så vidt angår den ulovlighed, som Domstolen fastslog i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, og som samtidig kan opstå i forbindelse med det annullationssøgsmål, som IMG har anlagt parallelt ved Retten, og som fortsat var verserende ved Retten på det tidspunkt, hvor denne appel blev iværksat.
- 159 Henset til samtlige disse forhold begik Retten ikke en retlig fejl, da den i den appellerede doms præmis 86-88 fastslog, at den ulovlighed, som Domstolen havde fastslået i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, ikke kunne kvalificeres som en tilsidesættelse af en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder, under henvisning til bestemmelserne i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, på grundlag hvilke denne ulovlighed blev fastslået. Det er derfor uforholdsmæssigt at undersøge IMG's argument om, at denne retsinstans ligeledes begik en retlig fejl ved for fuldstændighedens skyld i den appellerede doms præmis 96 og 97 at fastslå, at denne tilsidesættelse under alle omstændigheder ikke var tilstrækkeligt kvalificeret.

3) Det tredje klagepunkt om tilsidesættelse af pligten til at udvise omhu

- 160 Hvad for det tredje og sidste angår det klagepunkt, der er sammenfattet i denne doms præmis 133, og som vedrører de retlige fejl, som Retten begik i den appellerede doms præmis 90-93, idet den undlod at fastslå, at der i det foreliggende tilfælde forelå en tilsidesættelse af Kommissionens forpligtelse til at udvise omhu i forbindelse med undersøgelsen af IMG's situation, bemærkes følgende.

- 161 Selv om det med hensyn til formaliteten ganske vist fremgår, at det hovedklagepunkt, som IMG har rejst mod Kommissionen i forbindelse med sin påstand om erstatning, vedrører eksistensen af en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, er det ikke desto mindre klart, at IMG ligeledes har foreholdt Kommissionen, at den på en kvalificeret måde samtidig har tilsidesat andre principper og andre retsregler, herunder retssikkerhedsprincippet, beskyttelsen af den berettigede forventning, retten til at blive hørt og retten til en god forvaltning, således som disse er fastsat i chartrets artikel 41.
- 162 IMG har navnlig i sine indlæg i første instans specifikt henvist til visse domme afsagt af Unionens retsinstanser, som har præciseret rækkevidden af den forpligtelse til at udvise omhu, der påhviler Unionens administration i henhold til denne artikel i chartret, nemlig Domstolens dom af 21. november 1991, Technische Universität München (C-269/90, EU:C:1991:438, præmis 14), og af 16. december 2008, Masdar (UK) mod Kommissionen (C-47/07 P, EU:C:2008:726, præmis 92), og Rettens dom af 29. april 2015, Staelen mod Ombudsmanden (T-217/11, EU:T:2015:238, præmis 88). Desuden har IMG gentagne gange såvel i den oprindelige sag som i den sag, der fulgte efter den delvise hjemvisning af sagen til Retten, gjort gældende, at den tvivl, som Kommissionen gav udtryk for i afgørelsen af 8. maj 2015, var baseret på en åbenbart fejlagtig og ufuldstændig analyse af begrebet »international organisation« i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, af IMG's situation i forhold til dette begreb og af de talrige faktiske omstændigheder, navnlig i form af dokumenter, som skulle tages i betragtning ved den retlige kvalifikation af denne situation. De klagepunkter, der vedrører tilsidesættelse af de nævnte bestemmelser og af forpligtelsen til at udvise omhu, var derfor i det foreliggende tilfælde uløseligt forbundne, hvilket begrundede, at de blev behandlet sammen (jf. i denne retning dom af 16.6.2022, SGL Carbon m.fl. mod Kommissionen, C-65/21 P og C-73/21 P – C-75/21 P, EU:C:2022:470, præmis 35).
- 163 Kommissionen har i øvrigt fuldt ud forstået rækkevidden af dette klagepunkt, idet den i sit oprindelige svarskrift og i de bemærkninger, som den fremførte efter den delvise henvisning af sagen til Retten, har gjort gældende, at selv om det antages, at afgørelsen af 8. maj 2015 er ulovlig, havde denne ulovlighed ikke karakter af en sådan ulovlighed, »som en normalt forsigtig og påpasselig administration under tilsvarende omstændigheder ikke ville have begået«, idet dens handling tværtimod var »normalt forsigtig og påpasselig«.
- 164 Hvad angår realiteten skal det for det første bemærkes, at Domstolen allerede i præmis 92-96 og 104 i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, som har fået retskraft, således som det fremgår af denne doms præmis 89, fastslog, at afgørelsen af 8. maj 2015, som udgør den EU-retsakt, på grundlag af hvilken det hævdes, at Unionen har pådraget sig ansvar uden for kontraktforhold, er ulovlig.
- 165 Som det blev fremhævet i præmis 22 og 23 i kendelsen i sag C-183/17 P-INT, og hvortil der er henvist i denne doms præmis 46 og 49, fastslog Domstolen i denne henseende, at Kommissionens afgørelse af 8. maj 2015 var behæftet med en ulovlighed, idet den fandt, at der herskede tvivl om, hvorvidt IMG havde status som international organisation som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, på grundlag af et ræsonnement, der var behæftet med en retlig fejl og et åbenbart urigtigt skøn, idet de tre forhold, som denne institution havde taget hensyn til, ikke kunne begrunde denne institutions tvivl.
- 166 Det følger endvidere af de omhandlede præmisser i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P samt af samme doms præmis 85-87, som de skal læses i lyset af, at Kommissionens vurdering hverken i selve afgørelsen af 8. maj 2015 eller i andre dokumenter, som denne institution har

gjort IMG bekendt med, og som var en del af sagsakterne i første instans, er støttet på en analyse, på en vurdering af, om de tre omhandlede forhold er relevante for kvalificeringen som »international organisation« som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, eller på dette begrebs rækkevidde i sig selv.

- 167 Endelig fremgår det heraf, at IMG fremlagde en række oplysninger for at godtgøre, at den havde status som international organisation, som Kommissionen undlod at vurdere.
- 168 Hvad for det andet angår spørgsmålet om, hvorvidt forpligtelsen til at udvise omhu udgør en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder, hvis tilsidesættelse kan medføre, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold i et givet tilfælde, såfremt det godtgøres, at denne tilsidesættelse er tilstrækkeligt kvalificeret, skal det først bemærkes, at denne forpligtelse, der er uløseligt forbundet med retten til god forvaltning, der er fastsat i chartrets artikel 41 og finder generel anvendelse på Unionens forvaltnings handlinger i dens forhold til offentligheden, kræver af denne, at den handler med omhu og påpasselighed (jf. i denne retning dom af 16.6.2022, SGL Carbon m.fl. mod Kommissionen, C-65/21 P og C-73/21 P – C-75/21 P, EU:C:2022:470, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).
- 169 Endvidere fremgår det af Domstolens praksis, at en sådan forpligtelse til at udvise omhu udgør en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder, hvis tilsidesættelse under visse omstændigheder kan medføre, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold (jf. i denne retning dom af 27.3.1990, Grifoni mod Kommissionen, C-308/87, EU:C:1990:134, præmis 6, 7 og 14, af 16.12.2008, Masdar (UK) mod Kommissionen, C-47/07 P, EU:C:2008:726, præmis 91, og af 4.4.2017, Ombudsmanden mod Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, præmis 38 og 41), dvs. om det i et givent tilfælde er godtgjort, at denne tilsidesættelse er tilstrækkeligt kvalificeret i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 146.
- 170 Endelig er overholdelsen af denne forpligtelse af afgørende betydning i det tilfælde, hvor den EU-institution eller det EU-organ, -kontor eller -agentur, hvis adfærd eller retsakt er omtvistet i et givet tilfælde, råder over et vidt skøn (dom af 21.11.1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, præmis 14), såsom det skøn, som Kommissionen rådede over i det foreliggende tilfælde, således som det fremgår af denne doms præmis 148-152. Det følger navnlig heraf, at når en part gør gældende, at denne institution eller dette organ, kontor eller agentur har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, skal Unionens retsinstanser efterprøve, om disse omhyggeligt og upartisk har undersøgt alle relevante forhold i den konkrete sag. Det er nemlig kun på denne måde, at det kan efterprøves, om de faktiske og retlige omstændigheder, der har betydning for udøvelsen af det omhandlede skøn, forelå (dom af 21.11.1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, præmis 14, og af 16.6.2022, SGL Carbon m.fl. mod Kommissionen, C-65/21 P og C-73/21 P – C-75/21 P, EU:C:2022:470, præmis 31).
- 171 Henset til karakteren af denne forpligtelse, som er uløseligt forbundet med den ramme, inden for hvilken Unionens administration handler i et givet tilfælde, kan spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse heraf, således kun følge af en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde af samtlige relevante faktiske og retlige omstændigheder, hvorved der tages hensyn til det område, de betingelser og den sammenhæng, hvori den nævnte forpligtelse påhviler den pågældende institution eller det pågældende organ, kontor eller agentur, og de konkrete omstændigheder, der gør det muligt at fastslå den manglende overholdelse heraf (jf. i denne retning dom af 4.4.2017, Ombudsmanden mod Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, præmis 40 og 41).

- 172 Hvad for det tredje angår spørgsmålet om, hvorvidt det i det foreliggende tilfælde var godtgjort, at der forelå en i givet fald tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af denne forpligtelse, skal det fastslås, at det ræsonnement, hvorved Retten i den appellerede doms præmis 91-97 fastslog, at dette ikke var tilfældet, er behæftet med en retlig fejl.
- 173 For at tage stilling til IMG's argumenter fastslog Retten nemlig for det første, at det måtte udelukkes, at der forelå en sådan tilsidesættelse, for så vidt som »Kommissionen ikke [kan] foreholdes ikke at have indgået nye delegationsaftaler om indirekte forvaltning med en enhed, når dennes status som international organisation kan drages i tvivl på grundlag af oplysninger i denne henseende, som er bragt til denne institutions kendskab«. En sådan begrundelse var imidlertid irrelevant, idet det i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P endeligt var blevet fastslået, at afgørelsen af 8. maj 2015 var ulovlig, for så vidt som den rejste tvivl om IMG's status som international organisation på grundlag af en analyse, der var behæftet med en retlig fejl og et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til visse af de oplysninger, som den vedrørte, og hvor det var i forhold til denne tidligere afgørelse og denne konkrete ulovlighed, og ikke i forhold til Kommissionens generelle beføjelse til at rejse tvivl om IMG's status på grundlag af andre oplysninger, som den kunne blive bekendt med på et senere tidspunkt, at der skulle tages stilling til, om der eventuelt forelå en tilsidesættelse, som kunne medføre, at Unionen ville ifalde ansvar uden for kontraktforhold.
- 174 For det andet udtalte Retten, at IMG ikke havde oplyst, hvorledes den retlige fejl og det åbenbart urigtige skøn, som havde givet Domstolen anledning til at annullere afgørelsen af 8. maj 2015, udgjorde tilsidesættelse af den forpligtelse til at udvise omhu, som påhviler Kommissionen. Det fremgår imidlertid klart, præcist og konkret af IMG's argumentation, at der forelå en sådan tilsidesættelse, som bestod i, at denne institution havde vedtaget en afgørelse, der rejste tvivl om, hvorvidt IMG havde status som international organisation som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, på grundlag af enkeltstående oplysninger, hvis behandling ved Domstolen havde foranlediget denne til at fastslå, at de ud fra såvel et faktisk som et retligt synspunkt ikke kunne begrunde denne tvivl, og at Kommissionen havde taget hensyn hertil på en måde, der var behæftet med såvel en retlig fejl som et åbenbart urigtigt skøn.
- 175 Retten har således begået en retlig fejl ved ikke at fastslå, at der forelå en tilsidesættelse af den forpligtelse til at udvise omhu, som påhvilede Kommissionen i det foreliggende tilfælde. Da Retten i øvrigt ikke tog stilling til spørgsmålet om, hvorvidt denne tilsidesættelse var tilstrækkeligt kvalificeret som omhandlet i Domstolens praksis, medfører denne retlige fejl, at den appellerede dom skal ophæves, for så vidt som IMG's påstand om erstatning i den appellerede doms præmis 100 derved blev forkastet.

2. Det andet anbringende

a) Parternes argumentation

- 176 Hvad angår de påstande om erstatning, som Retten afviste fra realitetsbehandling, har IMG for det første gjort gældende, at denne retsinstans i den appellerede doms præmis 49-59 og 68 tilsidesatte sin begrundelsespligt og begik en række retlige fejl ved som sådan at afvise IMG's påstande om, at Kommissionen gennem udstedelse af et handlepåbud skulle tilpligtes at betale erstatning in natura for en del af de skader, der følger af afgørelsen af 8. maj 2015. En person, der ønsker at opnå erstatning for den skade, som den pågældende har lidt som følge af en handling eller en adfærd, der kan tilskrives Unionen, kan nemlig med føje nedlægge påstand om, at denne erstatning skal

ske in natura i de tilfælde, der er egnet hertil, således som det er tilfældet i den foreliggende sag. IMG begrænsede sig endvidere i de skriftlige bemærkninger, som den fremsatte efter den delvise hjemvisning af sagen til Retten, til i denne henseende at præcisere den påstand om erstatning, der allerede fremgik af stævningen, med henblik på at ajourføre den. Endelig har Retten i den appellerede dom ikke anført nogen gyldig grund til ikke at tage denne påstand til følge.

- 177 For det andet tilsidesatte Retten også sin begrundelsespligt og begik en række retlige fejl i den appellerede doms præmis 60 og 68 ved at fastslå, at visse af de økonomiske skader, som IMG havde påberåbt sig, var nye, og ved af denne grund at afvise de tilsvarende påstande fra realitetsbehandling. Disse påstande udgør nemlig kun en gentagelse, som på en forskriftsmæssig måde tilpasser og nærmere redegør for de påstande, der allerede fremgik af stævningen.
- 178 For det tredje tilsidesatte Retten desuden sin begrundelsespligt og begik en retlig fejl ved i den appellerede doms præmis 63 og 68 at afvise IMG's påstand om erstatning for ikke-økonomisk skade som følge af den skade, der er blevet påført IMG's omdømme, og som er opgjort til 10 mio. EUR, med den begrundelse, at denne påstand havde ændret karakter i forhold til den påstand om betaling af en symbolsk erstatning på 1 EUR, der var blevet nedlagt i stævningen. Dels indeholdt den nævnte stævning nemlig en bemærkning om, at denne symbolske opgørelse var blevet fremsat med forbehold for forhøjelse, hvilket IMG gav en begrundet og detaljeret forklaring på i de bemærkninger, der blev fremsat efter Domstolens delvise hjemvisning af sagen. Dels har Retten fuld prøvelsesret i tvister, der angår pengebeløb, hvilket er til hinder for, at den fastslår, at en påstand som den, der var nedlagt i det foreliggende tilfælde, ikke kan antages til realitetsbehandling.
- 179 Kommissionen har bestridt samtlige disse argumenter.

b) Domstolens bemærkninger

- 180 Det skal indledningsvis bemærkes, at den påstand om erstatning, som Retten både havde kompetence og pligt til at tage stilling i sag T-381/15 RENV, var den påstand, som Domstolen havde hjemvist hertil i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, og ikke andre påstande.
- 181 Som det fremgår af punkt 4 i denne doms konklusion og af den nævnte doms præmis 1, 33, 39, 100 og 105, som udgør det nødvendige grundlag for denne konklusion, svarede den påstand om erstatning, som Domstolen således havde hjemvist til Retten, til den påstand om erstatning, som IMG havde nedlagt i stævningen i sag T-381/15, og som udelukkende havde til formål at opnå erstatning for dels en økonomisk skade, som IMG havde opgjort til 28 mio. EUR, dels den ikke-økonomiske skade, der fulgte af en skade på IMG's omdømme, og i hvilken forbindelse der var nedlagt påstand om betaling af en symbolsk erstatning på 1 EUR, således som Retten anførte i den appellerede doms præmis 22, 46 og 48, der ikke er blevet anfægtet for Domstolen.
- 182 Som det fremgår af de konstateringer, som Retten med føje foretog i den appellerede doms præmis 42-40, 46, 48, 53, 54, 60 og 63, var den påstand om erstatning, som IMG havde anmodet Retten om at tage stilling til, i de bemærkninger, som den havde fremført efter den delvise hjemvisning af sagen, klart og væsentligt blevet udvidet ud over dens oprindelige genstand, for så vidt som der heri var blevet tilføjet en række påstande, som for det første vedrørte udstedelsen af en lang række handlepåbud, for det andet erstatning for nye økonomiske skader eller skader, der adskilte sig fra dem, der oprindeligt som de eneste var nedlagt påstand om, og for det tredje en ikke-økonomisk skade, der nu var opgjort ikke kun til en symbolsk erstatning på 1 EUR, men til 10 mio. EUR.

- 183 Det kan imidlertid ikke tillades, at appellanten efter Domstolens fuldstændige eller delvise hjemvisning af en sag til Retten ved nye påstande ændrer genstanden for denne tvist, således som denne oprindeligt blev indbragt for førsteinstansen, idet denne genstand, således som det fremgår af fast retspraksis, alene er afgrænset ved de påstande, der er nedlagt i stævningen (dom af 25.9.1979, Kommissionen mod Frankrig, 232/78, EU:C:1979:215, præmis 3, og af 7.11.2019, Rose Vision mod Kommissionen, C-346/18 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:939, præmis 43 og 46), med de tilpasninger eller præciseringer, der eventuelt måtte være foretaget under overholdelse af krav og betingelser, der fandt anvendelse i forbindelse med den retslige procedure i første instans.
- 184 I det foreliggende tilfælde kunne IMG således ikke ændre den påstand om erstatning, som den havde nedlagt for Retten i sag T-381/15, og som denne retsinstans skulle tage stilling til på ny efter den delvise hjemvisning, der fulgte af dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, således som den nævnte retsinstans med føje fastslog i den appellerede doms præmis 49.
- 185 Retten har således ikke alene givet en tilstrækkelig retlig begrundelse, men også en lovlig begrundelse for sin afgørelse om i den appellerede doms præmis 68 at afvise de påstande, som var blevet nedlagt i sagen for den, i strid med denne praksis.
- 186 Det foreliggende anbringende skal derfor forkastes som ugrundet, uden at det er nødvendigt at tage stilling til de argumenter, hvorved IMG har anfægtet de præmisser i den appellerede dom, som er anført for fuldstændighedens skyld, vedrørende en appellants mulighed for inden for rammerne af en erstatningspåstand at nedlægge påstand om udstedelse af handlepåbud.

V. Om søgsmålet i sag T-381/15 RENV

A. Om den videre behandling af sagen

- 187 Hvis sagen helt eller delvist er moden til påkendelse, kan Domstolen i henhold til artikel 61, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol selv træffe endelig afgørelse, alt efter omstændighederne, om sagen eller den del af sagen, som er moden til påkendelse, og i givet fald hjemvise den del, som ikke er moden til påkendelse, til Retten (jf. i denne retning dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P, præmis 103, og dom af 28.10.2021, Vialto Consulting mod Kommissionen, C-650/19 P, EU:C:2021:879, præmis 139).
- 188 I det foreliggende tilfælde finder Domstolen, for så vidt som visse aspekter ved den påstand om erstatning, der er nævnt i denne doms præmis 181, har været genstand for en kontradiktorisk forhandling ved Retten, og for så vidt som undersøgelsen af disse aspekter ikke nødvendiggør vedtagelsen af supplerende foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse eller oplysning af sagen, at sagen er moden til påkendelse, og at der inden for de nedenfor anførte rammer skal træffes endelig afgørelse herom (jf. analogt dom af 8.9.2020, Kommissionen og Rådet mod Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P og C-126/19 P, EU:C:2020:676, præmis 130, og af 2.12.2021, Kommissionen og GMB Glasmanufaktur Brandenburg mod Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-884/19 P og C-888/19 P, EU:C:2021:973, præmis 104).

B. Hvorvidt der foreligger en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af den pligt til at udvise omhu, som i det foreliggende tilfælde påhviler Kommissionen

- 189 For det første er sagen moden til påkendelse for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt tilsidesættelsen af den pligt til at udvise omhu, som påhvilede Kommissionen i forhold til IMG, på det tidspunkt, hvor denne institution vedtog afgørelsen af 8. maj 2015, som fastslået i denne doms præmis 173-175, er tilstrækkeligt kvalificeret som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 146, til, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold.
- 190 I denne henseende bemærkes indledningsvis, således som Kommissionen med rette har gjort gældende, at begrebet »international organisation«, hvortil der henvises i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, er et generelt begreb, hvis fortolkning med henblik på disse bestemmelser kan give anledning til vanskeligheder i mangel af bl.a. retspraksis herom.
- 191 Endvidere har denne institution ligeledes med rette fremhævet, at anvendelsen af dette begreb også i det foreliggende tilfælde kan vise sig at være kompleks og medføre vanskeligheder ved den retlige kvalificering af de faktiske omstændigheder i betragtning af IMG's særlige situation, således som denne er sammenfattet i denne doms præmis 18.
- 192 Det følger imidlertid af Domstolens praksis, at selv om sådanne vanskeligheder ved fortolkningen og anvendelsen kan forklare den adfærd, der udvises af en af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, i det tilfælde, hvor det viser sig, at disse enheder har handlet, som en normalt forsigtig og påpasselig administration ville have gjort under tilsvarende omstændigheder (jf. i denne retning dom af 10.9.2019, HTTS mod Rådet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, præmis 43), kan de derimod ikke gøre det muligt at kvalificere en åbenbar mangel på at udvise omhu i forbindelse med en undersøgelse som den, Kommissionen skulle foretage med hensyn til IMG's situation, som undskyldelig (jf. i denne retning dom af 4.4.2017, Ombudsmanden mod Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis), navnlig når denne mangel på at udvise omhu består i undladelsen af at undersøge de spørgsmål, der er centrale for denne undersøgelse, eller på denne baggrund at drage klart upassende, mangelfulde, urimelige eller ubegrundede konklusioner (jf. i denne retning og analogt dom af 4.4.2017, Ombudsmanden mod Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, præmis 104-106, 109, 112, 114 og 117).
- 193 I det foreliggende tilfælde kan de mulige vanskeligheder ved fortolkningen og anvendelsen, der er nævnt i denne doms præmis 190 og 191, nemlig ikke forklare vedtagelsen af en afgørelse, der så åbenbart ikke indeholder en retlig og faktisk begrundelse, som afgørelsen af 8. maj 2015, i hvilken forbindelse det ved dommen i sagerne af C-183/17 P og C-184/17 P er blevet endeligt fastslået dels, at den ikke indeholdt nogen juridisk analyse af begrebet »international organisation« som omhandlet i de finansielle bestemmelser fra 2002 og 2012, dels, at de forhold, der blev påberåbt til støtte herfor, ikke var egnede til at rejse tvivl om IMG's status som international organisation.
- 194 Det følger heraf, at det er godtgjort, at der foreligger en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af den forpligtelse til at udvise omhu, som påhvilede Kommissionen i det foreliggende tilfælde.

C. Om de påberåbte skader og årsagsforbindelsen med den konstaterede tilsidesættelse

- 195 Hvad for det andet angår betingelserne for, at Unionen ud over de situationer, der er nævnt i den foregående præmis, kan ifalde ansvar uden for kontraktforhold i givet tilfælde, bemærkes, at disse situationer, således som det fremgår af Domstolens faste praksis, vedrører dels kravet om, at der skal foreligge et virkeligt tab, dels, at der skal være årsagsforbindelse mellem den af Unionen

udviste omtvistede adfærd på den ene side og det eller de tab, der er påberåbt, på den anden side (dom af 28.10.2021, Vialto Consulting mod Kommissionen, C-650/19 P, EU:C:2021:879, præmis 138 og den deri nævnte retspraksis).

- 196 I det foreliggende tilfælde har IMG nedlagt påstand om erstatning for de ikke-økonomiske og økonomiske skader, som denne er blevet påført ved afgørelsen af 8. maj 2015. Som det fremgår af denne doms præmis 55 og 185, afviste Retten med føje delvist disse påstande om erstatning fra realitetsbehandling. På dette trin af den retslige procedure er det således alene de påstande, der vedrører dels den ikke-økonomiske skade, der er opstået som følge af den skade, der er påført IMG's omdømme, og som er opgjort til et symbolsk beløb på 1 EUR, dels den økonomiske skade, der i det væsentlige består i en eventuel fortabelse af muligheden for, at IMG af Kommissionen tildeles nye delegationsaftaler som international organisation, der har ansvaret for budgetgennemførelsesopgaver i forbindelse med en indirekte forvaltning af EU-budgettet, og som i denne egenskab kan modtage beløb i form af »indirekte udgiftsbevillinger«, der svarer til en fast procentdel af de generelle administrationsomkostninger, som kan anses for udgifter, for hvilke det faktisk er berettiget at modtage EU-finansiering.
- 197 I denne henseende bemærkes for det første, at det af Domstolens faste praksis fremgår, at annullation af den ulovlige retsakt, der har forvoldt en immateriel eller ikke-økonomisk skade, i visse situationer kan anses for at være en passende og tilstrækkelig erstatning herfor (dom af 9.7.1987, Hochbaum og Rawes mod Kommissionen, 44/85, 77/85, 294/85 og 295/85, EU:C:1987:348, præmis 22, af 28.2.2008, Neirinck mod Kommissionen, C-17/07 P, EU:C:2008:134, præmis 98, af 28.5.2013, Abdulrahim mod Rådet og Kommissionen, C-239/12 P, EU:C:2013:331, præmis 72, og af 30.5.2017, Safa Nicu Sepahan mod Rådet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, præmis 49).
- 198 I det foreliggende tilfælde er det ganske vist godtgjort, at den omstændighed, at Kommissionen begik en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af den forpligtelse til at udvise omhu, som påhvilede den, har påført IMG en ikke-økonomisk skade i form af en skade på IMG's omdømme, idet den har foranlediget denne institution til at vedtage en afgørelse, hvori der rejses tvivl om, hvorvidt denne enhed har status som international organisation, på grundlag af forhold, der ikke retligt eller faktisk kan begrunde en sådan tvivl. IMG fremlagde navnlig rettidigt for Retten en række beviser i form af dokumenter, der i tilstrækkelig grad viser, at denne afgørelse vakte opsigt i de berørte institutionelle og faglige kredse på europæisk og nationalt plan.
- 199 Domstolen fastslog imidlertid, at den nævnte afgørelse var ulovlig, og annullerede denne afgørelse i dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P. Den klare formulering, der er anvendt i forbindelse med denne konstatering, er i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 197, desuden egnet til at sikre en passende og tilstrækkelig erstatning for den ikke-økonomiske skade, som IMG har lidt, når der tages hensyn til den sammenhæng, hvori den indgår.
- 200 IMG's påstand om erstatning skal derfor forkastes som ugrundet, for så vidt som den vedrører den ikke-økonomiske skade, der følger af, at afgørelsen af 8. maj 2015 var ulovlig.
- 201 For det andet er sagen til gengæld ikke moden til påkendelse, for så vidt som den vedrører den økonomiske skade, som IMG kan kræve erstattet.

- 202 Selv om IMG's påstand om erstatning i sin helhed var genstand for en skriftlig og mundtlig kontradiktorisk forhandling ved Retten, undersøgte denne retsinstans ikke, om IMG's argumenter vedrørende denne økonomiske skade var begrundede. Endvidere viser en gennemgang af sagsakterne i sagen i første instans, at Domstolen ikke på det foreliggende grundlag råder over alle de faktiske omstændigheder, der er nødvendige for, at den med en tilstrækkelig grad af sikkerhed kan foretage de komplekse faktuelle vurderinger, som denne analyse indebærer, navnlig henset til den omstændighed, der er nævnt i såvel dommen i sagerne C-183/17 P og C-184/17 P som i denne doms præmis 45, at den nævnte økonomiske skade kun kan bestå i, at IMG eventuel har fortabt muligheden for at få overdraget budgetgennemførelsesopgaver i egenskab af en international organisation.
- 203 Sagen skal derfor hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse om eksistensen og i givet fald omfanget af den påberåbte økonomiske skade, og såfremt der føres tilstrækkeligt bevis herfor, om der foreligger årsagsforbindelse mellem denne skade og den tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelse af den forpligtelse til at udvise omhu, som i det foreliggende tilfælde påhvilede Kommissionen, således som Domstolen endeligt har fastslået i denne dom.

VI. Sagsomkostninger

- 204 I henhold til artikel 138, stk. 1, i Domstolens procesreglement, der i medfør af samme reglements artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 205 Da IMG i det foreliggende tilfælde har tabt sag C-619/20 P, bør det pålægges denne at betale sagsomkostningerne i denne sag i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.
- 206 Hvad derimod angår sagerne C-620/20 P og T-381/15 RENV skal det bemærkes, at selv om IMG og Kommissionen begge har tabt på flere punkter, skal IMG's påstand om erstatning delvist hjemvises til Retten. Følgelig skal afgørelsen om sagsomkostningerne i disse to sager udsættes i overensstemmelse med det nævnte reglements artikel 137, der i medfør af samme reglements artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

- 1) **Sagerne C-619/20 P og C-620/20 P forenes med henblik på dommen.**
- 2) **Appellen i sag C-619/20 P forkastes.**
- 3) **Den Europæiske Unions Rets dom af 9. september 2020, IMG mod Kommissionen (T-381/15 RENV, EU:T:2020:406), ophæves, for så vidt som International Management Groups (IMG) påstand om erstatning for den skade, som IMG blev forvoldt ved Europa-Kommissionens afgørelse om ikke længere at indgå nye delegationsaftaler om indirekte forvaltning med IMG, der er indeholdt i denne institutions skrivelse af 8. maj 2015, derved blev forkastet.**
- 4) **I øvrigt forkastes appellen i sag C-620/20 P.**

- 5) **Kommissionen frifindes i søgsmålet i sag T-381/15 RENV, for så vidt som det vedrører påstanden om erstatning for den ikke-økonomiske skade, som den afgørelse, der er omhandlet i denne domkonklusions punkt 3, har forvoldt International Management Group (IMG).**
- 6) **Sag T-381/15 RENV hjemvises til Retten, for at der kan træffes afgørelse om den påstand, der er omhandlet i denne domskonklusions punkt 3, for så vidt som den vedrører den økonomiske skade, som International Management Group (IMG) har påberåbt sig.**
- 7) **International Management Group (IMG) betaler sagsomkostningerne i sag C-619/20 P.**
- 8) **Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes i sagerne C-620/20 P og T-381/15 RENV.**

Underskrifter